

நூல்வாசக

ஒசுரியர் பொபினிச் ஜீவா

மரபுக் கலைக் காவலர்
திரு செ. மெற்றாஸ் மயில்

டிசம்பர் - 2002

விலை - 20/-

VIJAYA GENERAL STORES

Agro Service Centre

**Dealers In Agro Chemicals, Vegetable Seeds,
Sprayers & Fertilizers Etc;**

85, Wolfendhal Street, Colombo - 13.
Tel: (94-1) - 327011 Telefax: (94-1) - 331596
E-mail: vijaya76@hotmail.com

'V' CARE FOR YOUR CROPS.

Rani Grinding Mills

Chillie Powder, Curry Powder,
Curry Stuff, Turmeric Powder

219, Main Street, Matale.
Tel: 066-22425

The Flavour of Lanka

புத்தாண்டில் மலரவுள்ள
38-வது ஆண்டுமலர்

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவியாதியினைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிற்றன நிலைகள் டு துர்ணவர்'

37-வது ஆண்டு

ஏசம்பர் 2002

284

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை
மல்லிகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street
Colombo - 13.
Tel: 320721
E-mail: panthal@sli.net.lk

உங்களுக்குத் தான் தெரியுமே,
மல்லிகை ஆண்டு மலர்களின் ஆழ
அகலமான இலக்கிய வெளிப்பாடுகள்
பற்றி. மலரப் போகும் புத்தாண்டில்
மல்லிகையின் 38-வது ஆண்டு மலர் கள்
கச்சிதமாகவும் அடக்கம் நிரம்பிய கவர்ச்சி
உள்ளடக்கம் கொண்ட காத்திரமான
படைப்புகள் கொண்டதாகவும் இவ்
ஆண்டு மலர் வெளிவரவுள்ளது.

ஆண்டு மலர் தேவையானார்
முன்னரே எம்முடன் தொடர்பு கொள்வது
நல்லது.

சந்தாவைப் புதுப்பிக்காதோருக்கு
எந்த விதமான காரணத்தைக் கொண்டும்
மல்லிகையின் 38-வது ஆண்டு மலர்
அனுப்பப்பட மாட்டாது.

தனி மலர் தேவைப்பட்டோர் ரூபா
100/- அனுப்பி தமது பெயரை முன்னரே
பதிவு செய்து கொள்வது விரும்புத் தக்கது.

விற்பனையாளர் களை எம் முடன்
வழமைபோலவே ஒத்துழைக்கும் படி
கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

படைப் பாளிகளின் புதிய
அனுகுமுறைச் சிறுஷ்டிகள் மலருக்கு
நேரகாலத்துடன் விரும்பப் படுகின்றன.
சகலரினதும் ஒத்துழைப்பு - மலரை
இன்னும் இன்னும் சிறப்பானதாக்கப்
பெரிதும் உதவும்.

- ஆசீரியர்

Happy

Digital Centre

Professional Colour Lab & Studio

- Indoor & Outdoor Photography
- Quality Colour Film Processing & Printing
- Photo Laminating Covering Album
- Quality & Normal Picture Framing
- Video Filming

Quick Photo Service Systems

64, Sumanatissa Mawatha,
(Armour Street),
Colombo - 12.
Tel: 074-610652

எரித்தழித்த அரசியல் அராஜக்கு கும்பல் மீண்டும் திறப்புவிழாச் செய்ய முனைகிறது.

1981-ல் யாழ்ப்பாண நகரமும் தென்கிழக்காசியாவிலேயே மிகச் சிறப்பற்றுத் திகழ்ந்த நமது பொது நூலகமும் தென்னிலங்கையிலிருந்து இருக்குமதி செய்யப் பட்ட அரசியல் காட்டைர்களால் தீவிட்டு எரிக்கப் பட்டன.

இதைக் கண்டு நாடே அதிர்ந்தது. சர்வ உலகமுமே இந்தக் காட்டுமிராண்டித் தனமான செயலைப் பார்த்துத் திகைத்தது.

தென்னிலங்கையிலிருந்து அரசு சார்பு அடியாட்களைக் கொண்டு வந்து, யாழ்ப்பாணப் புகையிரத மேல் மாடியில் செளக்கியமாக அவர்களைத் தங்க வைத்து இந்தச் சட்டப்பிப்பு வேலையைத் திட்டமிட்டு நடத்தியவர்கள் அன்றைய அரசின் அமைச்சர் மட்டத்தைச் சேர்ந்த சிலர் என ஊடகங்களே பகிரங்கமாகத் தமது கண்டனத்தைத் தெரிவித்திருந்தன.

இந்த அநாகிரிக அறிவு எறிபுச் செயலைக் கண்டிக்கும் முகமாக 1981 ஜூலை மல்லிகை சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. அந்த அறிவின் தாக்கத்தைச் சாட்சியம் கூறும் முகமாக 14 புகைப்படங்களைப் பிரசரித்திருந்தது.

அட்டைப் படமாக - எரிந்து சிதிலமாகிச் சாம்பல் மேடாகிக் காட்சி தந்த அதன் சிதைவுகளை முதுபெரும் அரசியல் தலைவர் தோழர் பீட்டர் கெனமன் பார்வையிடுவதையும், இப்படிச் செய்த அரசு பயங்கரவாதத்தையும், மானுட நாச அறிவுச் செயலகளையும் கண்டிப்பதாகவும் அவர் தனது செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ஸுநாடு பத்திரிகைக் காரியாலயம், அச்சகத்தை தோழர் பீட்டர் கெனமன், வைத்திலிங்கம், பொன் குமாரசாமி பார்வை யிடுகின்றனர்.

இந்த அட்டுழியச் செயல் இன்னமும் தமிழ் மக்கள் மனதிலிருந்து மறைந்து போய் விடவில்லை. மறந்து போவதற்கு மக்களும் மட்டைர்கள்லல்!

இதில் மகா பெரிய ஆச்சரியம் என்னவென்றால் அந்த அறிவு வேலைகளுக்குப் பின்னணி வகித்தவர்களே ஆனால் கட்சிப் பின்புலத்துடன் புதிதாக நிர்மாணிக்கப் பட்டுள்ள பொதுசன நூலகத்தைத் திறப்பு விழாச் செய்யப் போகின்றனராம்!

இது அந்த அறிவுக் கோயிலுக்கே ஒரு களங்கம்!

அட்டைப் படம்

மரபுக் கலைக் காவலர் திரு. செல்லையா மெற்றாஸ் மயில்

வண. பிதா
ப.எம்.இமானுவேல்

தமிழ்க் கலையைக் காப்பதற் கென்றே அவதாரமெடுத் தவரோவென்று என்னுமளவிற்கு கலைக்காகத் தன்னைத் அர்ப்பணித்து. அதற்காகப் பாடுபட்டு உழைத்துக் கொண்டிருப்பவர் தான் திரு.மெற்றாஸ் மயில் திரு.மெற்றாஸ் மயில் எல்லோரும் நேசிக்கும் ஒரு கலைஞர். எல்லோரையும் நேசிக்கும் ஒரு கலைஞர். பாரம்பரியக் கலையே தன் முக்கீ. பேச்சு என்று தன் முழு வாழ்வையும் அந்த நற்பணிக்காகவே அர்ப்பணிக்கும் ஒரு கலைப் பித்தன். தமது செல்வாக்காலும், முயற் சியாலும் பரம்பரைக் கலையையும், கலைஞர்களையும் வளர்த்தவர் திரு.மெற்றாஸ் மயில். அவரது அயராத உழைப்பால் எழுந்த பல நூல்கள் மரபுக் கலையில் மகத்துவத்தை - காலமெல்லாம் எடுத்துப் பேசக் கூடியவை.

தமிழ் பேசும் மக்களைப் பெரும் பகுதியினராகக் கொண்டு வாழ்கின்ற எம் வட மாநிலத்தில் பாரம்பரியக் கலைகளை வளர்க்கும் பல கலைஞர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரான திரு.மெற்றாஸ் மயில் பல துறைகளில் கலைப் பணி செய்யும் கலைஞராவர். இவர் ஆற்றுகை நாடகராக மட்டுமன்று ஆவணப்படுத்தும் செயலாளராகவும் திகழ்ந்து வருகிறார். பாரம்பரிய கலைகள் பாதுகாக்கப் பட வேண்டுமென்று அசையாத செயற்பாட்டுன் ஒலி, ஒளி, நாடகப் பதிவுகள் செய்வதிலும் . இளைஞர், முதியவர்கள், கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பதிலும், அவர்களை கொரலித்து நல்ல ஸ்தானத்தை வழங்குவதிலும் பாடுபட்டு வருகின்ற கலைஞராவர். இவர் சிறந்த நடிகர், நெறியாளர், தயாரிப்பாளர், சிராமியக் கலைப் பாடகர். எமது மஹாபாட்டத்திற்கு பெருமை சேர்த்த 'வேழம் படுத்த வீராங்கணை' நாட்டுக் கூத்து மூலமாக வரலாறு படைத்தமை பெருமைக்குரியது.

நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் கடமையாற்றிய இவர் தற்போது யாழ்ப்பாணக் கல்வித் திணைக்காலத்தில் கடமையாற்றுகின்றார். இவர் தமது

வாழ்க் கை வரலாற் றில் அலுவலக கடமையோடு கலை, பண்பாடு சம்பந்தமான நாடகங்களை தயாரித்து மேடையேற்றிய முள்ளர். யாழ்ப்பாணப் பிதேசத்தில் மட்டுமன்றி, வன்னிப் பிரதேசத்திலும் கலை, பண்பாடு, பாரம்பரியங்களை வளர்ப்பதில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டுள்ளதுடன் இதற்குத் தனது பாரிய பங்கினையும் நல்கி வருகிறார்.

புவியியல் சிறப்புப் பட்டதாரியான இவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியுமாவர். பல்வேறு மாவட்ட தேசிய விருதுகளைப் பெற்ற இவருக்கு தங்கக் கீர்தம் அணிவித்து அதியுயர் பட்டம் வழங்கும் நிகழ் வு நடைபெறவள்ளது. எங்கள் மன்னில் வாழும் நாட்டுக் கூத்து கலைஞர்களே இவ்வாறான ஏற்பாடு செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

தனது 52வது வயதில் இசை நாடகத் துறையில் பிரவேசித்து சத்தியவான் சாவித்தி நாடகத் தில் சத்தியவானாக நடித்தார். கலைஞர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்ற முயற் சியாலும் பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்ற அமைப்பை அமைத்து அதன் செயலாளராகவும் பணி புரிந்து வருகிறார். வன்னியின் மைந்தாாக இருந்தாலும் தான் வாழும் - கடமை புரியும் பிரதேசங்களின் மைந்தாாகத் தன்னை எண்ணிக் கலைப்பணி, சமூகப் பணி செய்வது இவருடைய சிறந்த நல்ல ஸ்தானத்தைக் காட்டுவதாகவும், கலைகள் ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியின் தொர்ச்சியாக மரபு வழி இசை நாடகங்கள் ஒன்பது என்ற நூலினையும் வெளிமிட்டார். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 1999ல் வாழ்ந்து கொண்டு இருந்த பெரும்பாலான இசை

நாடகக் கூத்துக் கலைஞர்களின் வரலாற்றைத் தொகுத்து 'இசை நாடக கூத்து மூத்த கலைஞர் வரலாறு' என்னும் நூலினை 1999 ஜூலை மாதம் வெளியிட்டார். 1999ம் ஆண்டுக்கான அரசின் இலக்கிய விருதினை வடக்கு கிழக்கு கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சின் இலக்கிய விருதினையும் இந்நால் பெற்றுக்கொண்டது. இவர் எழுதிய 'மண்வாசனையில்....' என்னும் வரலாற்று நாடக நால் 2000ம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய விருதினை வடக்கு கிழக்கு கல்வி பண்பாட்டு அமைச்சிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டது.

தமது வாழ்வில் பெரும் பகுதியை கலைக்காக அர்ப்பணித்து, அக்கலையைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபாட்டு இசை நாடகக் கூத்துக் கலைஞருடைய வரலாற்றைத் தனது பல அர்ப்பணிப்புகள் மூலம் வெளிக் கொண்டு வந்து மொத்தமாக தமிழ் சமூகத்திற்கு தொண்டு செய்கிறார்.

மங்கிக் கிடக்கும் கலையையும் கலைஞர்களையும் ஊக்குவித்து வழி காட்டியவருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் அநேகம். கடும் முயற்சியோடு சிந்தனையில் உதித்ததை செயலாற்றும் கர்மானிக், எதையும் வழி நடத்தும் தியாகி. இத்துணை தமிழ்க் கலைக் காவலனை நாம் அடைந்து கொண்டது எம் பெரும் பாக்கியம்.

யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்.

இறைவன் இவர் சேலையை ஆசீர்வதிப்பாரா!

U
மூ
ப
ர
ள்
தண்யான்

ஸழத்து இலக்கியவுலகில் முன்றரை தசாப்தங்களுக்கு மேலாகத் தன் படைப்புகளால் அனி சேர்த்திருக்கும் இலக்கியப் படைப்பாளி, தெணியான் க.நடேசன் ஸழத்து இலக்கியப் புனைக்கதை வரலாற்றிலிடம் பெறும் தகைமையுடயவர், சிறுக்கதை, நாவல், இலக்கிய ஆய்வு நிலைச் சர்ச்சைக் கட்டுரையியல் ஆகிய முத்துறைகளில் ஆழமாகக் கால் பதித்தவர். 1942 -ஆம் ஆண்டு வல்வெட்டித் துறை பொலிகண்டியில் பிறந்த தெணியான், தனது ஆரம்பக் கல்வியை கரவெட்டி தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியிலும், உயர் கல்வியை கரவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரியிலும், பின்னர் கொழும்புத் துறை ஆசிரிய கலாசாலையிலும் பயின்று, ஆசிரிய சேவையில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். தான் கல்வி கற்ற கல்லூரியில் உப அதிபராகக் கடமை புரிந்து ஓய்வு பெற்றார்.

1964-ம் ஆண்டு ‘விவேகி’ சஞ்சிகையில் இவருடைய ‘பிணைப்பு’ என்ற முதலாவது சிறுக்கதை வெளிவந்தது. அதன் பிறகு தெணியானின் பேணை இன்னும் முடிவைக்கப் படவில்லை. இதுவரை நூற்றிப் பதின் மூன்று சிறுக்கதைகளைப் படைத்துள்ளார். அவற்றில் ‘மல்லிகை’யில் மட்டும் 48 சிறுக்கதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ‘மல்லிகை சஞ்சிகையின் தளத்தை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்ட தெணியான், தன்னைத் தரமான சிறுக்கதைப் படைப்பாளியாக அடையாளங்காட்டிக் கொண்டார். இவரது சிறுக்கதைகளைக் கலைவாணி, கலைச் செல்வி, வீரசேகரி, ஈழநாடு, செய்தி, ஞான தீபம், சிந்தாமணி, தாமரை, அஞ்சலி, புதுயுகம், மலர், தினகரன், ஈழமுரசு, முரசோலி, நான்காவது பரிமாணம், ஞானம் முதலான பல சஞ்சிகைகளும், பத்திரிகைகளும் விரும்பிப் பெற்றுப் பிரசுரித்துள்ளன. இவரது சிறுக்கதைகளின் தொகுப்புகள் ‘சொத்து’, மாத்து வேட்டி, என்பன ஆகும். குறைந்தது எட்டுத் தொகுதிகள் வெளியிடக் கூடியளவிற்கு இவரிடம் படைப்புக்களுள்ளன. ‘மனசோடு பேசு’ என்ற தலைப்பில் தெணியானின் அடுத்த சிறுக்கதைக் கொகுதி வெளிவரவுள்ளதென்ற செய்தி, ஈழத்துச் சிறுக்கதைத் துறைக்கு ஆரோக்கியமான சங்கதி.

1970- இன் பின்னர் உருவான படைப்பாளிகளில் முன் னணிச் சிறுக்கதையாசிரியராகத் தெணியானைக் கொள்ளலாம். மார்க்சியச் சிந்தனை இலக்கியம் படைக்கு முற்போக்காளனாகத் தெணியான் உள்ளார். தனக்குச் சரியெனப் பட்டகருத்தைப் பிடிவாதமாக வலியுறுத்தும் பண்பினை அவரது சிறுக்கதைகளில் காணலாம். ‘தமது சமூகத்தின் ஒடுக்கு முறைகளை விபரிப்பதன் மூலமே இலக்கியக் கணிப்புப் பெற்று, மனித இன் னல் களைத் தீர்ப் பதற் கான வழிமுறைகளில் ஒன்று அவற்றை இலக்கியமாகக் காட்டும் போது ஏற்படும் மனித ஆவேசம், என்னும் கொள்கையை வழிப் படுத் திய முற்போக்குப் பார்வையின் வாரிசான இவர், அந்த மனித இன்னலைக் குறிப்பதாக ஒரு குழுவினரிடத்தே மாத்தீரமின்றிப் பாரம்பரியச் சமுதாயம் முழுவதிலுமே காணும் முதிர்ச்சியைப் பெற்றவர்’ எனப் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி இவரைப் பற்றிக் குறித்துள்ளமை ஏற்படுதைய தாகும். அடக்கி ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் விடுதலைக் குறலாக அவரது சிறுக்கதைகள் பலவும் பேசினாலும், குடும்ப உறவுகளை மென்மையான இறுக்கத்துடன் பிணைத்து எழுதுவதில் வல்லவர். சாதியம், மார்க்சியம் ஆகிய கருத்து நிலை இவரது சிறுக்கதைகளில் மிகுந்த நிற்கின்றன. எல்லாம் மன்தான், கூற நன்று தான், தன்னிறைவு தேடுகிறார்கள், இவளின் கதை, இனியொரு விதிசெய்வோம், மனிதன், மானங்கெட்டவாகள், வகுக்கள் அழிய,

மாத்து வேட்டி, உவப்பு, உள் அழுகல், பூதம் முதலான நல்ல சிறுக்கதைகளைப் படைத்துள்ளார். நானாளப்பட வேண்டும் என்ற சிறுக்கதை உன்னதமான படைப்பு. இந் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்தத்தில் இவர் எழுதிய சிறுக்கதைகள் தனித்து நோக்கத் தக்கன.

‘தெணியானின் சிறுக்கதைகள் சமூகத்தின் அடிவேரச் சுற்றி நிற்கும் சமூக விமர்சனங்கள். அவரது படைப்புக்கண்டாக இந்தச் சமூகத்தில் பலவேறு கோணத்தில் வெட்டு முகத் தோற்றங்களைக் கண்டு கொள்ளலாம். பழமை, பொய்மை, அறியாமை இருளில் மூழ்கியும், அகம்பாவும் புரையோடியும், கிடக்கும் இந்தச் சமூதாயம் மாற்ற முறவேண்டியது தவிர்க்கவியலாத இயங் கியல் நியதியாகும். மாற்றத் திற் கான இலக்கு எது என்பதையும் அவரது கதைகள் திசை காட்டி நிற்பதற்குத் தவறவில்லை என அவரது மாத்து வேட்டிச் சிறுக்கதை முன்னுரை குறிப்பிடுகின்றது. எனினும் அவர் தான் கூற விரும்புகின்ற கருத்தை சிலவேளை வலிந்து கதைகளில் முன் வைப்பது இயற்பண்புக்கு மாறாக அவற்றின் கலைத்துவத்தை இழக்க வைத்து விடுகின்றதென்ற கருத்துமுள்ளது.

சமகாலப் பிரச்சினைகளுக்கு வடிவம் தந்த படைப்பெண் ‘இன்னுமா’ என்ற சிறுக்கதையைக் குறிப்பிடலாம். போராட்டச் சூழலின் விளைவான யத்த அனர்த் தங்கள். அவரது இச் சிறுக்கதையில் உள்ளடக்கம் கமாக

அமைந்தாலும், சாதியத்தின் பின்னணியிலேயே தெணியான் அவற்றை எழுதியுள்ளார். வெடிச் சத்தத்தில் ஊரே அல்லோல் கல்லோலப் படுகின்றது. ஒரு குடும்பம் மாமா வீட்டில் அடைக்கலம் புகுகின்றது. சுற்றி வளைப்பில் இளைஞர்கள் பிடிபடுகின்றனர், செய்தி வருகின்றது. “ஒரு ஜம்பது அறுபது பேர் வரையில் இருக்குமாம். எங்கட வாசிக சாலைக்குள்ளே அடைக்கப் போட்டுக் குண்டு வைச்சுப் போட்டாங்களாம்”

“அது சரி தம்பி, உங்கை அரூர் செத்தது?”

“நீங்கள் கவலைப் படாத யுங்கோ, அண்ணை. எங்கடை ஆக்களில்லை. அது எல்லாம் சமரவாகுப் பள்ளாரும் இலந்தைக் காட்டு நாவலரும் தானாம்” என்று இச் சிறுக்கை முடிகிறது. மனம் வலிக்கின்றது. தெணியானின் இக் கால கட்டடக் கதைகளில் இவரின் கதை, உவப்பு, இருளில் நடக்கின்றோம் என்பவை குறிப்பிடத் தக்கவை.

தெணியான், ஈழத்து நாவலா சிரியர்களில் முக்கியமானவர். விடிவை நோக்கி, கழுகுகள், பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள், மரக் கொக்கு, காத்திருப்பு, காளில் மான் முதலான நாவலகளை ஈழத்து இலக்கியத் துறைகளுக்குத் தந்துள்ளார். தெணியானின் கருத்தியல் நிலை. சிறுக்கை களில் உள்ளவாறு நாவலகளிலும், காணப்படுகின்ற போகிலாம். நாவலகளில் மிக மிக

நேர்த்தியாக அவை வந்துள்ளன என்பேன். ஈழத்தில் வாழ்ந்து வரும் பிராமணர்களில் ஒரு பகுதியினர் அனுபவிக் கும் ஏழ்மையை ‘பொற்சிறையில் வாடும் புனிதர்கள்’ என்று நாவல் பேசுகின்றது. ‘காத்திருப்பு’ ஈழத்து நாவலகளில் ஒரு பரிசோதனை முயற்சி. தெணியானின் நாவலகள் சமூகத்தில் அதிகம் பேசப்படாத மூலகளை நன்கு அவதானித்த ஒரு படைப் பாளனின் பார்வையாக அமைந்துள்ளன. நாவலகளை விடசிதைவுகள், பணையின் நிழல், பரம்பரை அகதிகள் என்பன தெணியான் படைத்தளித்த குறு நாவலகளாம். அவை முறையே தினகரன், ஈழமுரசு, சம நாடு ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. அவை வெளிவந்த வேளை பேசப்பட்ட நாவலகள். நாலுருவில் வெளிவரில் ஆய்வாளரால் விதந்துரைக்கப் படும் தரத்தினை நிச்சயமுடையவை.

தெணியானைச் சிறுக்கை, நாவல் துறைகளுக்கு அப்பால், நல்லதொரு ஆய்வுக் கட்டுரையான் என்பது பலரும் அறிந்த விடயமாகும். மல்லிகையில் பல்வேறு இலக்கிய நிலைகளின் செயற்பாடுகளையும், அவலங்களையும் சுட்டி எழுதிய போது, அவை இலக்கியவுக்கில் அளப்பரிய சர்ச்சைகள் உண்டாக்கி நிச்சயமாக ஆரோக்கிய மானவையாக இருந்துள்ளன. நன்பனாக இருந்தாலும், அவருடைய எழுத்துல வாழ் க்கையோடு சம்மந்தப்

பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவருடைய பார்வையில் இலக்கியக் கருத்தியல் கண்டனத்திற்கு உள்ளாகாது தப்பிவிடுவதில்லை. கண்டிக் கப்பட வேண்டியதைக் கண்டிப்பார். இவ்விடத்தில் தான் தெணியானை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை: எவர்கள் கண்டிக்கப் பட்டார்களோ, அவர்கள் அனைவரும் தெணியானின் நட்புக்கும் அன்புக்கும் பாத்திரமானவர்களாக விளங்குகின்றனர்.

தெணியானின் பல படைப்புக்கள் பரிசில் களையும், விருதுகளையும் பெற்றுள்ளன. 1967 இல், யாழ் இலக்கிய நன்பர்கள் கழகம் நடத்திய சிறுக்கைப் போட்டியில் அவரின் ‘பெண் பாவம்’ என்ற சிறுக்கை முதற் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது. சுப மங்களா, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை இணைந்து நடாத்திய சூருநாவல் போட்டியில் ‘சிதைவுகள்’ பரிசு பெற்றது. ‘தகவம்’ அவருடைய பல சிறுக்கைகளுக்குப் பரிசில்கள் முங்கியுள்ளது. தகவத்தின் முதன் முதல் பரிசுத் தேர்வு தெணியானின் ‘குருகுலம்’ என்ற சிறுக்கையாகும். தெணியானின் மரக் கொக்கு என்ற நாவல், 1994 இல் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் சிறந்த நாவலுக்கான பரிசிலையும், வடக்கு - கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பேரவையின் பரிசினையும் ஒருங்கே சுவீகரித்துக் கொண்டது, ஒரே நாவல் மூன்று இலக்கிய நிறுவனங்களின் பரிசில்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். ‘காத்திருப்பு’ என்ற

தெணியானின் நாவல் 1999 ஆண்டுக்கான வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கியப் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தெணியான் - க. நடேசன் பல புனை பெயர்களுள் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு எழுதியவர். நிருத்தன், கூத்தன், கந், ஜயனார், அம்பலத்தரசன் எனப் பல வடிவங்களை இலக்கியத்தில் அவர் எடுத்துள்ளார். கவிதைகள், வானொலி நாடகங்கள் என்பவை அவரால் படைக்கப் பட்டன.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தளர் சங்கத்தைச் சார்ந்த தெணியானின் இலக்கிய நோக்கு, சமூக மாற்றுத்திற்கான உந்து சக்தியாக இலக்கியம் அமைய வேண்டும்: துப்பம் படும் மக்களின் கண் ஸேரே இலக்கியமாக வேண்டும் என்பதாம். யாழ்ப்பாணத்து அடிநிலை மக்களின், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வின் அவலங்களையே தான் இலக்கியம் ஆக்குவதாகக் கூறியுள்ளார். உண்மையில் தெணியான் இலக்கிய நோக்கினை அவரது படைப்புக்கள் நன்கு பிரதிபலிக்கின்றன. படைப்பின் வெற்றியதுவே படைப் பனுபவம் வெளிப்படும் இலக்கியம் என்றும், எப்பொழுதும் பேசப்படும்.

புதியதைச் சொல்
புதிதாகச் சொல்!

**மல்லிங்கப் பந்துல் சமீபத்தீவ்
விவரச்சுட்டுள்ள நூல்கள்**

1. எழுதப்படாத கலைத்தக்கு வரையப்படாத சிற்றிரம்	விலை: 250/-
பொருளின் ஜீவாவின் வாழ்க்கை வரலாறு (இரண்டாம் பதிபு - முதிய அறங்கத் தகவல்கள், தகவல்களில் நம்பகத்தன்மை பெண்புக்குள்ளது)	
2. எழுதப்பட்ட அத்தியாயங்கள் ~ (சிறுகலைத் தொகுதி) சாந்தன்	விலை: 140/-
3. அநுவா முத்திரைகள் ~ பொருளின் ஜீவாவின்	விலை: 180/-
4. கார்ட்டின் ஒவிய உலகில் நான் ~ (இரண்டாம் பதிபு) சிற்றிரன் சாந்தன்	விலை: 175/-
5. மண்ணின் மலர்கள் ~ (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுகலைகள்)	விலை: 110/-
6. நானும் எனது நாவல்களும் ~ செங்கை அழியான்	விலை: 80/-
7. கிழக்கிலைங்கைக் கிராமியம் - ரமீஸ் அப்தல்லாஹ்	விலை: 100/-
8. மூப்பிரும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ~ (பிரயாணக் கட்டுரை) பொருளின் ஜீவா	விலை 110/-
9. மூனியப் பாசன் கலைகள் ~ மூனியப்பாசன்	விலை: 160/-
10. மனசின் பிடிக்குள் (ஷஹுக்கு) ~ பாலரஞ்சினி	விலை: 60/-
11. இப்படியும் ஒருவன் ~ மா. பாலசிங்கம்	விலை: 150/-
12. அட்டைப் படங்கள் (மல்லிங்க அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு)	விலை: 175/-
13. சேலை ~ மூல்லையூரான்	விலை: 150/-
14. மல்லிங்கக் கிறுகலைகள் ~ செங்கை அழியான் (30 ஏழுத்தாளர்களின் சிறுகலைகளின் தொகுப்பு)	விலை: 275/-
15. நிலக்கிளி ~ பாலமனோகரன்	விலை: 140/-
16. நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கும் சில இதழ்கள் ~ தொகுப்பு: பொருளின் ஜீவா	விலை: 150/-
17. மல்லிங்கக் கிறுகலைகள் (இரண்டாம் பாகம்) தயாராகின்றது. தொகுப்பு ~ செங்கை அழியான்	

மேற்படி நூல்கள் தேவையானோர் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்
வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கழிவுணர்வு

எவர்தன்புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள்

-யுகதர்மன்-

சந்தி கொண்டு வந்திருந்த பொருட்களை அவளது வீட்டார், அயலவர்கள் எல்லோரும் பார்த்து முடித்து, அவளையும் குசலம் விசாரித்து, ஒரே கேள்வியைப் பலமுறை கேட்டுத் தினாறித்து விட்டார்கள். இவர்களுடைய ஆரவார மெல்லாம் முடிய இருவ பதினொரு மணியாகி விட்டது. முதல் நாள் இருவும் சரியான தூக்கமின்றிப் பிரயாணம் செய்து அதிகாலை ஆறு மணிக்கு வீட்டிற்கு வந்தது முதல் இப்போது இந்தப் படுக்கையில் சரியுமட்டும் வசந்திக்கு ஓயவே இருக்கவில்லை. ‘ராத்திரி நித்திரை முழிச்சு வந்தவள் அவளைக் கொஞ்சம் படுக்க விடுக்கோவன்’ என்ற குரல்கள் அடிக்காருதரம் கேட்டாலும், அவ்விதம் செய்ய அவளை ஒருவரும் விடவில்லை.

வசந்தி ‘லற்றுஸ் போம்’ மெத்தையில் படுத்திருந்தாள். பக்கத்தில் மின்விசிறி மிதமாகக் காற்றை வீசிக் கொண்டிருந்தது. அம்மாவின் கையால் சமைத்த சாப்பாட்டையும், ஒரு பிடி பிடித்தாயிற்று. இருபத்தைந்து வருடங்களாகச் சாப்பிட்ட வகையறாக்களிலிருந்து கடந்த இருவருடங்களாக ஒய்வெடுத்திருந்த நாக்கு இன்று அவற்றைக் கண்டதும் கோப்பையில் இருந்தவற்றையெல்லாம் பாரபடசமின்றி வயிற்றினுள் தள்ளி விட்டது. அப்படியிருந்தும் காலையில் நீராடியது முதல் அவளை அணைக்கத் துடித்த நித்திரா தேவி இப்போது எங்கேயோ போம்விட்டாள். வசந்தி புரண்டு, புரண்டு படுத்தாள். அவள் கொண்டு வந்திருந்த அழிய சுவர்க் கடிகாரம் பன்னிரண்டு முறை இனிமையாக ஒலியெழுப்பி ஓய்ந்தது.

மெல்லிய நீல வர்ணம் பூசியிருந்த அந்த அறை - நீல இருபு மின் விளக்கில் சுற்றுக் கருமையாகத் தெரிந்தது. அவளது கட்டிலுக்கு எதிர்ப்பக்கக் கட்டிலில் அகல்யா நிம்மதியாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவள் போகும் போது ஒடிந்து விழுவது போல் ஒடிசலாக இருந்த அகல்யா வாளிப்பாக வளர்ந்திருந்தாள்.

அவளைப் பார்த்த போது தன்னுடைய கண்ணே பட்டுவிடும் போல் இருந்தது வசந்திக்கு. வசந்தியின் அப்பா சம்பந்தர் ஒரு இளைப்பாறிய பொலிஸ் காரன். அவர் பொலிஸ் சேவையில் சேர்ந்ததிலிருந்தே குடியும் அவரோடு சேர்ந்திருக்க வேண்டும். இதனால் இளைப்பாறும் வயதிற்கு முன்பே வீடு வந்து சேர்ந்து விட்டார். ஆனாலும் மதுவை அவர் கைவிடவில்லை. முத்த மகன் வரதனுக்கு ஏட்டுக் கல்வி ஏற்வில்லை - தொழிற் கல்வி ஏறியது. அதன் பயனாக அவ்வுரில் இன்று அவனோரு தலை சிறந்த கார் மெக்கானிக். வரதனைக் கண்டாலே ஒடாத காரெல்லாம் ஒடும். என்று சொல்லுமளவுக்கு அவனுடைய பெயர் பிரசித்தமாகவிருந்தது. அவனும் குடும்பத்தை நன்றாகக் கவனித்தான். இப்போது கட்டியிருக்கும் இந்த வீட்டுக்கு அத்திவாரம் போட்டதே அவன் தான். ஹரில் சாதாரணப் பாட்சையை முடித்த வசந்தியை உயர்தர வகுப்பில் சேர்த்தான். வரதன் உழைக்கத் தொடங்கிய பின்னரே அகல்யா, அடுத்த தீபன், அதற்குத்த குழுதா ஆகியோருக்கு பாடசாலைப் புத்தகங்களை ஒழுங்காக வாங்க முடிந்தது. அடிக்கடி வரதன் சொல்வான் “வசந்தி, எனக்கு இந்த எண்ணை படிந்த சறமும் சேட்டும் தான் நிரந்தர யூனிபோம். உனக்கு இப்ப வெள்ளைக் கவுன் யூனிபோமாயிருக்கலாம். ஆனால் நீ வெள்ளைக் கோட் போடவேணும்” வரதன் வசந்தியை வைத்தியராக்க ஆசைப்பட்டான்.

அதற் குரிய திறமையும் அவளிடமிருந்தது. மற்றச் சகோதரர்களைப் பற்றியும் வரதன் என்ன மனக்கோட்டைகளைக் கட்டியிருக்கிறானோ? இவற்றிலெல்லாம் மன்னை அள்ளிப் போட்டாள் களக்மா. கனகம் இவர்களுக்கு உறவு என்ற முறையில் போக்குவரத்து இருந்தது. அவனுக்கும் வயது வந்த பிள்ளைகள் இருந்தனர். அவர்களில் முத்தவள் வனஜா, இந்தப் பெயரை விட ‘கனகத்தின்றை அடங்காப்பிடாரி’ என்ற பெயரே ஹரில் அவனுக்கு வழங்கியது. அவள் கிடைக்காத ஹர் வாய்கள் சில வனஜாவின் பெயரை வரதனின் பெயரோடு சேர்ந்து மெல்லத் தொடங்கின.

ஒரு நாள் இரவுச் சாப்பாட்டு வேளை வசந்தி பரிமாற வரதன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அம்மா கேட்கிறாள் ‘என்ன வரதன் ஹரிலை கதையெல்லாம் ஒரு மாதிரியாக் கிடக்கு....’

‘நீங்களும் உதை நம்புற்றங்களோ அம் மா? கனகமக் கா வீட்டை நீங்களெல்லாம் போய் வாற மாதிரித் தான் நானும் போய் வாறன். எனக்கு வேறை ஒரு எண்ணமும் இல்லை’.

‘உன்னை எனக்குத் தெரியாதே, ஆனால் வீண் கதைகளுக்கு ஏன் இடம் வைப்பான்?’

‘சரியம்மா. நான் இனிமேல் அந்தப் பக்கமே போகவில்லை. சரிதானே?’

‘எங்கடை ஹராக்களுக்கு விசர். கிழக்கும் மேற்கும் போலயிருக்கிற அண்ணாவுக்கும் வனஜாவுக்கும் முடிச் சுப் போடுகினம். வேலையில்லாததுகள். அம்மா உந்தக் கதையளை விடுங்கோ. அண்ணா உந்தக் குப்பையளைப் பற்றி யோசிக்காமல் நீ வடிவாய்ச் சாப்பிடு’.

கொஞ்ச நாள் கழித்து வசந்தியின் வீட்டுக்கு வந்த கனகம், ‘என்ன தமிழ் வரதன் கொஞ்ச நாளா உன்னை எங்கட வீட்டுப் பக்கம் காணயில்லை’

‘நேரமில்லை கனகமக்கா, இப்ப உந்த மினி வான்களும் வந்த பிறகு ‘கறாச்சிலை’ தேத்தன்னி குடிக்கவே நேரமில்லை.’ இனி வீட்டுக்கு அத்திவாரமும் போடப் போறம். அந்த வேலைகளையும் பாக்க வேணும்’.

வரதன் கூறுவதில் உண்மையிருந்தாலும் இதனை இப்போது அவன் கூறுவதன் பின்னால் யார் இருக்கக் கூடும் என்பதனைக் கனகம் யோசிக்கத் தொடங்கினாள். அதனால் ஒன்றும் கதைக்கவில்லை. சில நாட்களின் பின் ‘கறாச்’ இற்குத் தேவையான சிலவற்றை வாங்குவதற்காக வரதன் யாழ் நகருக்குப் போவதற்காக மத்தியானத்தோடு வீட்டுக்கு வந்து குளித்துச் சாப்பிடான். பின் அனிந்து கொள்வதற்காக சூட்கேக்கக்குள் ‘சேட்’ தேடினான். சைட் பக்கம் தையல் விட்டுப் போன சேட் ஒன்று தான் கிடைத்தது.

‘அம் மா, தம் பி நேற்று

வோன்றியாலை உடுப்பு எடுத்துக் கொண்டு வரயில்லையோ?’

‘இன் னமும் வேலை முடியேலையாம். இன்டைக்கு எப்படியும் தாறுதெண்டு சொன்னாங்களாம்’.

‘யாழ்ப்பாணம் அவரசம் போக வேணும். சேட் ஒண்டு கிடக்கு. சைட் பக்கம் தையல் விட்டுப் போச்சு. தங் கச் சியாக் களும் பள்ளிக் கூடத்தாலை வர நாலு மனியாகும். அம்மா வனஜா வீட்டை குடுத்துத் தைப்பிச்சுக் கொண்டு போறன்’

குசினிக்குள் இருந்த அம்மாவின் காதில் இவை விழுந்தன வோதுரியாது. வரதன் வாசலைத் தாண்டிப் போய் விட்டான். கனகம்மா வீட்டை நோக்கி, வனஜா அறைக்குள் இருந்த மெசினில் சேட்டைத் தைத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவளை அவசரப் படுத்திக் கொண்டு வரதனும் மெசினின் பக்கத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறான். திடீரென்று வெளியே சத்தம் கனகம்மாவின் குரல்,

‘நானும் முதல்லை நம்பேல்லைத் தான், நீங்களே இப்ப பாருங்கோவன். அலுவல் எண்டு வந்தா வெளியிலை இருந்து கதைச்சிட்டுப் போறது. இனி இவளை நான் ஆற்றை கையிலை பிடிச்சுக் குடுக்கிறது’

வரதன் வெளியே வந்தான். கூடவே தைப்பதை விட்டு வனஜாவும் வந்தாள். அயலில் உள்ளவர்களில் ஆண் களும் பெண் களுமாக பதினெண் து இருபது பேர்

கூடியிருந்தனர். வரதன் விடயத்தை ஊகித்து விட்டான். தனது நிலையைத் தெளிவு படுத்த வாயை உண்ணினான். அதை மீறிப் பல குரல்கள் எழுந்தன. விடயத்தைக் கேள்விப் பட்டு வரதனின் அம்மா ஒடி வந்தாள். அவனும் கனகம்மாவும் சிறிது நேரம் இரண்டு பெட்டைக் கோழிகளைப் போல் சண்டையிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்று ஒருவருக்குமே புரியவில்லை. சத்தத்தைக் கேட்டு மேலும் பலர் கூடி விட்டனர். கூட்டம் இரண்டு பட்டது. வாதப் பிரதி வாதங்கள் நடந்தன. முடிவில் ‘தகப்பனில்லாத பிள்ளை’ என்ற அனுதாப முத்திரை வனஜாவிற்குக் குத்தப் பட்டு பதிவுகாரர் வரவழைக்கப் பட்டு திருமணப் பதிவு செய்யப் பட்டது. நாள், நட்சத்திரம், சாதகம் பற்றியெல்லாம் அங்கு யாரும் வாய்திறக்கவில்லை. அடுத்த மாதம் வனஜாவின் கழுத்தில் தாலியும் ஏறியது. வரதன் தனது விட்டாருக்குச் செய்ய வேண்டியவற்றைத் தொடர்ந்தும் செய்து வந்தான். கனகம்மாவின் மகள் தான் தாய்க்குச் சற்றும் சளைத்தவள்ளல் என்பதை நிருபிக்க ஆரம்பித்தான். விளைவு-வரதனுக்கும் வனஜாவுக்கும் அடிக்கடி சச்சரவுகள் ஏற்படத் தொடங்கின. தந்திரத்தால் ஏற்பட்ட திருமணம் விவாகரத்தை நெருங்கியது. தமது நிலை எப்படிப் போனாலும் பரவாயில்லை முத்த மகளின் குடும்ப வாழ்வு சீரழியக் கூடாது என்று வரதனின் தாய் என்னியதால் விவாகரத்து தவிர்க்கப் பட்டது. வரதனின் வருகையும்

அவனது உதவிகளும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நிற்கத் தொடங்கின.

இந்தக் கட்டத்தில் குழுதாவும் வயதுக் கு வந்து விட்டாள். செல்லம்மாவும் விழிப்படைத்து விட்டாள். வீட்டில் மூன்று குமர், குடிகாரத் தகப்பன். இன்னமும் மாணவனாகவே இருக்கும் தீபன். சமுண்ணில் புதிதாக வீசத் தொடங்கியிருந்த காற்றுச் செல்லம்மா மீதும் பட்டது. ஒரு காலத் தில் துணையின் றித் தம் பேண்பிள்ளைகளை வீட்டிற்கு வெளியே அனுப்பாத தமிழ்ப் பெற்றோரும், பொழுது சாயுமுன் பாடசாலைகள், அலுவலகங்களிலிருந்து வீடு திரும்பத் துடித்த தமிழ் யுவதிகளும் இன்று எவ்வாறு மாறினர்? பொருளைக் கருதி மூன்னர் அறியாத நாடுகளுக்குப் போகிறார்கள் என்றால் எமது பண்பாடு மாறிவிட்டா? அல்லது அதையும் மீறி எமது பொருளாசை வளர்ந்து விட்டா? அன்றேல் சீதனத்தின் பிடி வர வர இறுகு கிறதா? நெருக் கடிகள், தேவைகள் வரும் போது கட்டுப்பாடுகள், கொள்கைகள், பண்பாடு ஆகியவற்றை விட்டு விட வேண்டிய நிலைக்கு மனிதன் தள்ளப் படுகிறானா?

வசந்தியை வெளி நாட்டுக்கு அனுப்பும் அலுவல் கள் நடை பெறலாயின. யாரோ ஒரு தனவந்தனின் வீட்டுக்கு ஆயாவாகவோ வேலைக் காரியாகவோ போக வேண்டிய நிலை. ஏற்படக் கனகம்மா தானே காரணம் என வசந்தி அவளைத் தனக்குள் திட்டித் தீர்த்தாள். வேலை ஒரு

புறமிருக்க, அவர்கள் எத் தகைய மனிதர்களோ என்றென்னி வசந்தி கலங்கினாள். மனதைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களை எப்படியாவது ஒட்டிவிடலாம். ஆனால், அந்த வீட்டு மனிதர்கள் எப்படியிருப்பார்களோ என்ற எண்ணம் வசந்தியை அடிக்கடி குழப்பியது. ஒருவாறு வசந்தி வெளி நாட்டிற்குப் போய்க் கேர்ந்தாள். அத்திவாரத்தோடு விடப் பட்ட வீடு பூர்த்தியாகியது. அகல்யா உயர்தரப் பரீட்சையுடன் படிப்பை நிறுத்திக் கொண்டாள். தீபன் சிறிய அளவில் வியாபாரமான்றை ஆரம்பித்தான். அது சுமாராக நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வசந்தி எதிர்பார்த்துக் கிடைக்காத பல்கலைக் கழக அனுமதி குழுதாவுக்கு கிடைத்தது. அகல்யா புரண்டு படுத்திருக்க வாங்கிய கட்டில் ஒசைப் பட்டது. அவனுக்கென்ன நிம்மதியாகத் தாங்க முடியுந்தானே! விரும்பியவளைக் கைப்பிடிக்கப் போகிறாள். சிவதாசன் - அகல்யா விவகாரம் வசந்தி போன பின் தான் ஆரம்பித்தது. அதனை ஒரு நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவரச் செல்லம்மா புறப்பட்ட போது சீதனப் பிரச்சினை குறுக்கிட்டது. சிவா சொந்தமாக லொறி வைத்திருந்தான். அதை விற்றுவிட்டு நல்லதாக ஒன்று வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தனது தங்கைக்குரிய காணியை ஈடு வைத்துத் தரும்படி பெற்றோரைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். செல்லம் மா திருமணப் பேச்சைத் தொடங்கியதும்

சிவாவின் பெற்றோருக்குப் புதிதாக ஒரு யோசனை தோன்றியது.

எதற் காக மகஞக்குக் கொடுக் கவிருக்கும் காணியை சுடுவைக்க வேண்டும்? வசந்தி வெளி நாட்டில் உழைக்கிறாள் தானே சீதனமாகக் காசை வேண்டினால் மகன் லொறியை மாற்றலாந் தானே? காதலுக்கும் மேலாகக் காச நின்றது. திருமணம் குழம்பி விடுமோ என்ற நிலை ஏற்பட்டது. வசந்திக்குத் தகவல் தெரிவிக்கும் கடிதத்தை செல்லம்மா சொல்லச் சொல்ல அகல்யா தான் எழுதினாள். கடிதமுடிவில் “அக்கா என்னுடைய வாழ்வு உன்னுடைய கையில் தான் இருக்கிறது” கடிதத்தின் ஏனைய பகுதிகளை விட இந்த வரி வசந்தியை அதிகமாக நெகிழி வைத்தது. கடிதம் கிடைத்த அன்றே “அவர்கள் கேட்டதைத் தருவதாகச் சொல்லுவங்கோ” என்று பதிலெழுதி விட்டாள். வரதன் செய்ய வேண்டியதைத் தான் செய்ய வேண்டியேற்பட்டது குறித் து பொறுப்புள்கூடியதொரு பெருமிதம் ஏற்பட்டது வசந்திக்கு. வரதனுக்கு ஏற்பட்ட கதியில் இருந்து பாடங்கற்றால் தான் தீபன் தன் பொறுப்புணர்ந்து குழுதாவுக்கு ஒரு வழி பண்ணுவான் என்ற நம்பிக்கை வசந்திக்கு எப்படியோ ஏற்பட்டிருந்தது. இந்த வீடு குழுதாவுக்குத் தான். வசந்தி உழைத்த பணத்தில் வீடுகட்டி முடிக்க, அகல்யாவுக்குச் சீதனம் வழங்க என்றெல் லாம் போக இன்னும் சொற்பமே எஞ்சியிருந்தது.

இனி தன்னைப் பற்றி எண்ண மிட்டாள் வசந்தி. தனக்கொரு துணை பற்றி அவளது சிந்தனை சென்றது. யாரோ ஒருவருடைய பிள்ளையைச் சீராட்டி, அவர்களுடைய உடைகளைக் கழுவி, வீட்டைச் சுத்தப் படுத்தி உழைத்தது போதும். அவளுக்கென்று குழந்தைகள், வீடு வாசல், இதற்கெல்லாம் அவள் அருகதை உடையவளா? வசந்தி சுமாரான அழகி, குணம் குறைகூற இடமில்லை. ஆனால்.... ஆனால்.... வசந்தியின் தேகம் நடுங்கியது. வெளிநாட்டுக்குப் போய் முன்று மாதங்கள் இருக்கலாம். அந்த வீட்டாரரைத் தங்கமான மனிதர்கள் என்று கூற முடியாவிட்டாலும் சுமாரானவர்கள். வேலை ஒரளவு கஷ்டமாயிருந்தாலும் சம்பளம், மற்றும் வசதிகள் போது மானதாயிருந்தது. அன்றைய அந்த நாளை மீண்டுமொரு முறை எண்ணிப் பார்க்க வசந்தி விரும்பா விட்டாலும் அதனை மறக்க முடியுமா? நினைவை விட்டு அகலக் கூடிய விடயமா அது?

மாதமொரு முறை வசந்தியுட்பட அந்த வீட்டார் ‘அவுட்டிங்’ போவது வழக்கம். நகரிலிருந்து 100 மைல் கஞ்சகப்பால் உள்ள இடமொன்றுக்கு மறு நாள் ‘அவுட்டிங்’ போவதாக இருந்தது. அன்றிரவு வீட்டுக்கு ஒரு விருந்தாளி வந்தான். வசந்தியின் வீட்டாருக்கு மிகவும் வேண்டியவன். சில வியாபார விடயங்களைக் கவனிப்பதற்காக அங்கு இரண்டொரு தினங்கள் தங்கப் போகிறான். விருந்தாளியும் வீட்டாரும்

பேசினார்கள். முடிவாக விருந்தாளியைக் கவனிப்பதற்காக வசந்தி வீட்டில் நிற்கப் போகின்றாள். வசந்தி துணுக்குற்றாள். முன்னர் அறியாத ஒரு ஆணுடன் தனியே ஒரு வீட்டில்..... வீட்டில் உள்ள பெண்கள் அனைவரும் போய் விடுவார்கள். மறுப் புச் சொல்ல முடியாது. அவர்களுடைய வழக்கத்தில் இப்படித் தங்குவது ஒரு பாரதாரமான விடயமல்ல. ஆன படியால் அவனுடைய ஆட்சேபனையை அவர்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியாது. ஆனால் வசந்தி வளர்ந்த கலாச்சாரம் அப்படியானதல்லவே. ஆனாலும் என்ன செய்வது? அவர்கள் ‘அவுட்டிங்’ போய் விட்டார்கள். முதல் நாள் அந்த மனிதன். பெயர் அவளுக்கு வாயில் நுழைய மறுத் தது - பகல் முழுவதும். வெளியே போய் விட்டு இரவு வந்தான். வசந்தி சாப்பாட்டைக் கொடுத்தாள். வரும் போதே குடித்து விட்டு வந்திருந்தான் போலும். கண்கள் காட்டிக் கொடுத்தன. சாப்பிட்டவுடன் அவன் தனது அறைக்குப் போய் விட்டான். மறு நாள் வீட்டில் கொண்டு வந்து வைத்துக் குடித்தான். முதல் நாள் போல் சாப்பாட்டைக் கொடுத்து விட்டு வசந்தி தனது அறைக்குத் தாங்கப் போய் விட்டாள். அவன் கதிரையில் உட்கார்ந்து காலின் மேல் கால் போட்டவாறு சிகரட் புகைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

நள்ளிரவுக்கு மேல் இருக்கும் அவளது அறைக்கதவை யாரோ தட்டினார்கள். வீட்டார் வந்து

விட்டார்களோ என் நெண் ணிக் கொண்டே ‘ஸெற்’றைப் போட்டு விட்டு கதவைத் திறந்தாள். வாசலில் அந்த விருந்தாளி. அவனுடைய பார்வை வித்தியாசமாக இருந்தது. வசந்தி தன்னை நிதானிக்கு முன் அவளைத் தள்ளிக் கொண்டே அறைக்குள் நுழைந்தான் அவன். வசந்தியின் சப்தநாடிகளும் ஒடுங்கி விட்டது. அவளுக்கு ஆங்கிலமும் நன்றாகத் தெரியாது, அந்த நாட்டு மொழியும் இன்னமும் பரிச்சயமாகவில்லை. அவனது நோக் கத்தை அவன் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டான். தனக்குத் தெரிந்த சில ஆங்கில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முயன்றான், ‘பிள்ளை டோன்ட் டு’ என்றவற்றைத் தவிர வேறுரான்றும் வெளிவரவில்லை. அவனோ மரம் மாதிரி நின் று கொண்டிருந்தான். கண்களில் நீர் வழிய அவளைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள். அது அவனுக்குப் புரிந்ததோ என்னவோ. அவனோடு போராடவும் முடியாது. நடுத்தர வயதினாயினும் பல சாலி. என்ன செய்வது? திமிரென்று அவனுடைய காலில் விழுந் து கால்கள் இரண்டையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு கண்ணீரை அருவியாகக் கொட்டினாள். அவன் குளிந்து அவளைத் தூக்கினாள். வசந்தி பாதி மயக்க மடைந்தானோ தெரியாது. விழித்தபோது வாடிய மலர்ச் சரம் போல் தான் கட்டிலில் கிடப்பதை உணர்ந்தாள். தன் இச்சையைத் தீர்த்துக் கொண்ட அந்த அந்திய மிருகம் வெளியே போய் விட்டிருந்தது.

வசந்தி அழுதாள். அது ஒன்றைத் தான் அவளால் அப்போது செய்ய முடிந்தது. செவ்வாய் தோறும் தூர்க்கையம்மனுக்கு வசந்தி போல அர்ச்சனை செய்வதாக அம்மா ஒருமுறை எழுதியிருந்தாள். அவள் இந்த மிருகத்திடம் சிக்கிச் சீர்மிந்த போது தூர்க்கை துணைக்கு வரவில்லை.

அவள் படுக்கையை விட்டெழுந்தபோது தலையணை கண் ணீரால் தெப்பமாக நனைந்திருந்தது. அவளது உள்ளம் ஒரே குன்யமாக விருந்தது. கட்டிலை விட்டெழுந்து யன்னலண்டை போனாள். அதைத் திறந்தபோது குளிர்ந்த காற்று சில லென் று முகத்தில் பட்டது. இன்னமும் பொழுது புலரவில்லை. யன்னலுடாகக் கீழே குதித்து விட்டாலென்ன? அந்த நாலாவது மாடியில் இருந்து விழுந்தால் நிச்சயம் உயிர் தப்பாது, தற்கொலை. உடலை வீட்டுக்கு அனுப்புவார்களோ? வீட்டார் அழுது துடிப்பார்களே. அவர்கள் வாழ்வை வளம் படுத்த வந்த நாள் அங்கு பின்மாகப் போய்ச் சேர்ந்தால் அவர்களது ஆசைகளில் மன். இப்படியான நினைவுகள் சாவதற்கான தைரியத் தையும் அவனுக்குத் தரவில்லை. வெகு நேரம் மட்டும் குளிர்ந்த காற்று முகத்தில் பட்ட நின்று கொண்டிருந்தாள். இனி என்ன செய்வது? ஊருக்குத் திரும்புவதா? அங்கு போய் என்ன செய்வது? ஒப்பந்தம் முடியுமுன் திரும்புவதாயின் பிரயாணத்திற்கான பணத்திற்கு எங்கே போவது? கண்ணீரால் தலையணையை

நன்றத்து போதாதென்று தனது உள்ளக் குழுமலை யாரிடமாவது சொல்லி வாய் விட்டுக் கதறி அழ வேண்டும் போலிருந்தது. இந்த அந்திய தேசத் தில் அத் தகையதொரு ஆன்மாவை எங்கே தேடுவது? அவர்களோடு ஒன்றாக வந்தவர்கள் எல்லாம் எங்கெங்கோ தொலைந்தி ருந்தார். வீட்டுக்கார அம்மாள் ஓரளவு நல்லவள். அவர்களது மொழியைச் சரியாகத் தெரியாமல் இப்படியொரு விடயத்தை அவனுக்குப் புரிய வைக்க முடியாது.

உடல் தொடர்பு புனிதமானது. மனைவி என்ற நிலையில் மனதிற்குகந்த கணவனுடன் திருமண அன்பில் அது நிகழும் போதே மனதுக்கு மகிழ்ச்சியும் நிறைவும்

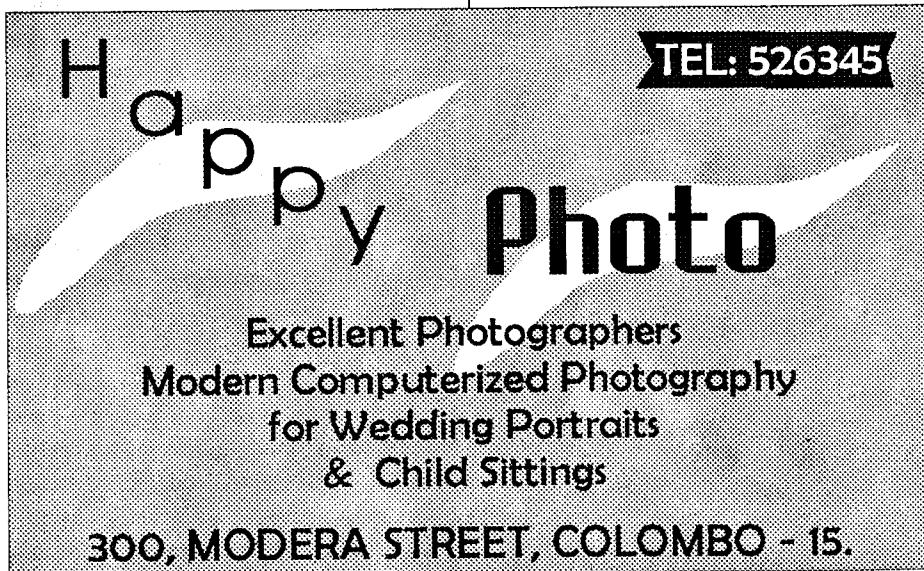
ஏற்படுகிறது. ஒருபெயர் தெரியாத காம வெறியனின் பயமுறுத்தலால் அது தன் வாழ்வில் முதன் முதலாக ஏற்பட்டதை எண்ணும் போது வசந்திக்கு உடம்பு முழுவதும் எரிவது போன்றதொரு உணர்வு. அத்துடன் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. வாந்தி எடுத்தாள். குழாயைத் திறந்தாள். குளிர்ந்த நீர் கொட்டியது. அதன் கீழ் வசந்தி கல்லுப் பிள்ளையார் போல நின்று கொண்டிருந்தாள். குளிரில் உடல் வெட வெடத்து. குளிருக்கு அஞ்சி இப்படி அதிகாலையில் நீராடுவதேயில்லை. வெந்தீர் இருந்தபோதும் அவள் குளிர் நீரையே விரும்பினாள். வெந்தீர் அந்தக் குளிர் நேரத்தில் உடலுக்கு இதமாக இருக்கு மாயினும் உள்ளம் வெதும்பிக் கிடக்கையில் உடலுக்கு என்ன சுகம் வேண்டிக் கிடக்கிறது? உள்ளத்தைப்

போலவே உடலையும் உறைய வைக்கும் குளிர் நீரையே அவள் அந் நேரத்தில் விரும்பினாள். உடல் விறைக்கு மட்டும் நீராடிய வசந்தி வெளியே வந்தாள். அறைக்கு வந்தும் அறை கழுவுவதற்கென்றே இருந்த குழாயைத் திறந்து அறையைக் கழுவினாள். தன்னுடைய முகத்தையே கண் னாடியில் பார்க் க அவள் விரும்பவில்லை. தலையைத் துவட்டிக் கொண்டே அடுக்களைக்குப் போனாள். குடாக்க கோப்பி தயாரித் து அருந்தினாள். நொந்துபோன அவளது உடலுக்கும் மனதுக்கும் கோப்பியின் குடு ஒத்தம் கொடுப்பது போலிருந்தது. நெருங்கிய நண்பி, தாய் போன்றவர்களின் மடியில் விழுந்து கதறியழுதால் மனச்சுமை குறையும் போலிருந்தது. அந்த ஆறுதலுக்கும் இங்கு வழியில்லை.

வெளியே கார் வரும் சத்தம். வீட்டார் வந்து விட்டார்கள். வசந்தி வாசலுக்குப் போனாள். கடைக்குட்டி ஓடிவந்து அவளைக் கட்டிக் கொண்டது. அந்தப் பிள்ளையையும் கூட்டிக் கொண்டே அடுக்களைக்குப் போனாள். இயந்திர கதியில் காலை ஆகாரத்தைத் தயாரித்து முடித்தாள். சாப்பிடும் போது தான் அந்த விருந்தாளி மிருகம் வெளியே வந்தது. அது வழக்கம் போல யாவருடனும் பேசியது. தான் ஒரு பெண்ணிடம் முறைதவறி நடந்து விட்டேனே என்ற உணர்வு அதனிடம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்படியான செய்கைகள் அதற்குப் பழக்கமானது போலும். ஆனால், வசந்தி

அப்படி இருக்க முடியுமா? அவர்களது பேச்சிலும் சிரிப்பிலும் வசந்தியிடம் காணப்பட்ட மாறுதலை யாரும் கவனிக்கவில்லை. அந்த மிருகம் கவனித்திருக்கலாம். ஆனால், அதுதான் மிருகமாயிற்றே! சாப்பாடு முடிந்ததும் அந்த மிருகம் புறப்பட்டது. போக முன்னர் வந்தியின் கையில் சில நோட்டுக்களைத் தினித்து விட்டு “விலுக்ட் ஆவர் மீ வெறி வெல்” என்று ஆங்கிலம் பேசிவிட்டுக் குழந்தைகளை முத்தமிட்டது. அது வாசலைத் தாண்டியதும் வசந்தி அடுக்களைக்குப் போய் அந்த நோட்டுக் களை ‘கொட்டினேற்’ நில் போட்டுச் சாம் பலாக் கினாள். அவற்றின் தொகையைக் கூட அவள் பார்க்கவில்லை.

நாடுதிரும்புவதா, வாழ்வதா, சாவதா என்றெல்லாம் சிந்தித்தாள் வசந்தி. அவளால் ஒரு முடிவுக்கும் வரமுடியவில்லை. முதல் நாள் எடுத்த முடிவு மறுநாள் பிழையாகத் தோன்றியது. தற்காலை செய்து உடல் ஊருக்குப் போனால் என்ற உயிரை மாய்த் தாள் என்று பலவிதமான பேச்சுக்கள் கிளம்பும். ஆதாரமில்லாத விடயங்களுக்கெல்லாம் கையும் காலும் ஒட்டவைத்துப் பேசுவதில் தமிழர்களையாரும் மிஞ்சி முடியாதென்பது அவனுக்குத் தெரியும். இரண்டு தங்கைகளினதும் வாழ்வு பாதிக்கப் படலாம். எதற்காக அவள் பிறந்த மண்ணை விட்டு வந்தாளோ அதில் மன் அள்ளிப் போட்டதாக முடியும். உடலை ஊருக்கனுப்பா விட்டாலும்

கூட இறப்பின் கவலை - ஏன் . இறந்தாள்? இந்த இரண்டுமே போதும் அம்மாவுக்கு. ஏற்கெனவே அண்ணனின் பிரச்சினையால் நொந்து விட்டாள் அகல்யா, குழுதாவின் கதி? குடிகார அப்பாவை நம்பியிருக்க முடியுமா? தீபன் தான் ஆண் பிள்ளை. இப்படியாக தற்கொலை என்னம் படிப்படியாக அவளிடமிருந்து அகன்று போனது. தற்கொலைக்கும் ஒரு அசட்டுத் தெரியம் வேண்டுமென்பதை அன்று தான் அவள் உணர்ந் தாள். மனப்போராட்டத்தோடு எப்படியோ இரண்டு வருடங்கள் ஒடிவிட்டன. யோசித்துக் கொண்டே வேலை செய்ததில் எத்தனையோ தரம் ‘கொட்டிலேன்றில் கையைச் சுட்டுக் கொண்டாள். தம் ஸர்க்களை உடைத்தி இருக்கிறாள். சாப்பிட மறந் திருக்கிறாள், நிம் மதியான தூக்கமில்லை.

இப்போது வீட்டிற்கு வந்தாகிவிட்டது. தனக்கு நடந்ததை மறைத்துத் திருமனம் செய்யலாமா - அது தவறில்லையா? உண்மையைச் சொன்னால் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய பரந்த மனமுள்ள ஆண்பிள்ளை தனக்குக் கிடைப்பாளா? இப்படியாக ஒடிக் கொண்டிருந்த வசந்தியின் மனம் அவனுக்கேற்பட்டதை அறிவு பூர்வமாக என்னிப் பார்க்கத் தொடங்கியது.

எனது விருப்புக்கு மாறாக ஒருவன் என்னுடன் முறை தவறி நடந்து கொண்டான். அவனை எதிர்க்க என்னிடம் தெரியியல்லை. நான் பெண். துளி கூட விருப்பமின்றி நடந்த அது

ஒரு விபத்து. எத்தனையோ விபத்துக்கள் நடக்கின்றன. கால், கை இழந்தவர்கள், வேறு விதமாகக் காயப்பட்டவர்கள். காயப்பட்டவர்களின் தவறினால் ஏற்பட்ட விபத்தாயிருந்தாலும் கூட நாம் அவர்கள் மீது அநுதாபப் படவோ அன்றேல் உதவவோ தயங்குவதில்லை. ஆனால் இப்படியானதொரு விபத்து ஒரு பெண் னுக்கு ஏற்பட்டு விட்டால் அதற்கு எத்தனையோ அர்த்தங்கள், வியாக்கியானங்கள். நானாகச் சோரம் போனால் நான் நெறி கெட்டவள் தான். ஆண்கள் தமது உடல் வலிமையைப் பயன்படுத்திப் பல மற்ற பெண்களிடம் முறைதவறி நடந்தால் பெண் கற்பிழுந்தவளா? கற்பின் அர்த்தத்தை நமது சமுதாயம் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள வில்லையா?

ஒரு பெண் ஆணினால் கொலையுண்டால் ஆண் குற்றவாளி - இறந்த உடலுக்கு அநுதாப மரியாதையும் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஆண் ஒரு பெண் னிடம் முறை தவறினால் பழி பெண்மீது மட்டும். இது எவ்வகை நியாயத்தைச் சேர்ந்தது? ஆதி முதலே அதிகாரம் ஆண்களிடம் இருந்து வருவதனால் இப்படியான சம்பவங்களின் போது பெண் மீது மட்டும் வந்து சேர்கிறதா? அல்லது ஆண்களின் இத்தகைய தவறுகள் பெண்னிடம் மட்டும் வெளியாகுமாறு அவளைப் படைத்துது கடவுளின் தவறா? கற்பு நெறி ஆணுக்கும் பெண் னுக்கும் பொதுவானது என்பது எழுத்தில் மட்டுமே இருக்கிறது. நடைமுறை நிலைமை ஆணுக்கு மட்டுமே

சாதகமாக இருக்கிறது. இது சமுதாயத்தின் ஓரவஞ்சனையா? ஒரு காரியம் தவறென்று முழு அறிவுடன் தெரிந்து கொண்டு முழு விருப்புடன் யாருடைய வற் புறுத் தலுமின் றி அதனைச் செய்யும் போது மட்டுமே ஒரு வன் அத் தவறுக்கு முழுப் பொறுப்பாளியாகின்றான். அந்த வகையில் பார்த்தால.... வசந்திக்கு உள்ளத்தில் ஒரு சிலிர்ப்பு - நான் தவறு செய்யவில்லை - நான் சோரம் போகவில்லை. என்னை மீறிய பலத்தை என்னால் மேற்கொள்ள முடியவில்லை. எனக்கும் ஒரு ஆண் பிள்ளையின் பலமிருந்தால் அந்த மிருகத்திடமிருந்து தப்பிழுப்பேன். நான் தவறவில்லை. ஆனால் தவறு நடப்பதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன். அது என்னுடைய பிழைதான். முன்னர் அறியாத நாட்டிற்கு, அறியாத மனிதரிடம் தங்கியிருந்து வேலை செய்யப் போனது எவ்வளவு பெரிய தவறு! அந்த விருந்தாளி மிருகத்துடன் தனியே தங்கியிருக்க ஏப்பக் கொண்டது பிழை. எப்படி ஒப்புக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியும்? அவர்களுக்குப் புரியும்படி சொல்வதற்கு வசந்திக்கு மொழிப் பிரச்சினை. மொழி தெரிந்து சொன்னாலும் ஒப்புக் கொள்ளவா போகிறார்கள்? ஒரு ‘ஹவுஸ் மெயிட்’ ஜ் விட அவர்களுக்கு விருந்தாளி முக்கியம். வீட்டுக்கு வரும் வேற்று மனிதர்கள் தான் இப்படியான காரியங்களில் இறங்குகிறார்கள் என்றில்லை. அவளோடு வந்து நகரத்தின் இன்னொரு மூலையில் பணிபுரியும் பெண் னுடன்

வீட்டுரிமையாளனே முறைகேடாக நடக்கவில்லையா? அவள் கருவழிப்பு செய்ய வேண் டியேற் பட்டது. நல்லவேளை வசந்திக்கு அந்திலை ஏற்படவில்லை. நாங்கள் நாடு விட்டுத் தொழில் புரிய வந்தால் இவர்கள் எங் களைக் கேவலமாக நினைக்கிறார்கள். நாங்கள் உழைப்பை விற்க வந்தோமேயன்றி உடலை விற்க வரவில்லையெப்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள மாட்டார்கள். அது அவர்கள் தவறல்ல. அப்படி அவர்களை நினைக்க வைத்தது எமது தவறு. ஆண்கள் தான் போகிறார்களென்று பெண்களும் போனால் இப்படியெல்லாம் நடக்க வாய்ப்பாகிறதே.

தான் தவறு செய்யவில்லை என் பதைப் பலமுறை என்னிப் பார்த்தாள் மனம் மகிழ்ச்சியால் துளியியது. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு அவனுடைய மனம் லேசாக இருந்தது. அவளது குழப்பங்களெல்லாம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. மகிழ்ச்சியில் வசந்தி அழுதே விட்டாள். துவாயை எடுத்து முகக்கை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டாள். அப்படியென்றால.... இனி எனக்கும் ஒரு வாழ்க்கை அமைந்து விடும், உள்ளம் குளிர்ந் தது. தொடர்ந்து சிந்திக்க முடியாமல் அவளைத் தூக்கம் தழுவியது. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு வசந்தி நிம்மதியாகத் தூங்கினாள்.

வயல்

சொங்கை முழியான்

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை வயல்வெளியும் - அவ் வெளியின் இடையிடையே தோட்ட மண்ணிட்டு மேடிறுத்த தரையில் - இளந் தென்னங் கன்றுகளின் கூடலும் தெரிகின்றன. அதற்கு அப்பால் உவர்க் களப்புத் தரையும் அதனையடுத்து கிழக்கு மேற்காக விரையும் வீதியும் ஒடைக் கடலும் ஆளரவமின்றிக் கிடக்கின்றன. அறுவடை முடிந்து நெற் குடுகள் ஆங்காங்கு குவிந்து கிடக்க வேண்டிய வயல் யாழிப்பாணத்தானின் இன்றைய மனம் போல கரடு பற்றி வரண்டு கிடக்கின்றது. வயல் நிலத்தில் ஏர் கீறிப் பல ஆண்டுகளாகியிருக்கும் போலத் தெரிகின்றது.

மனதில் இனந்தெரியாத கவலை படர்ந்து கனக்கின்றது. எப்படி இருந்த பிரதேசம்? ஏழாண்டுகளில் உயிர்ப் பக்ஞமயிழந்து விதவைக் கோலத்தில் வதங்கிக் கிடக்கின்றது. யுத்தத்தின் கொடுரப் பேய்க் கரங்கள் அந்த ஹரைச் சிதைத்து விட்டது. உறவுகளையிழந்து எஞ்சிய மனிதர்களும் - சிதைந்து உருக் குலைந்த கட்டிடங்களும் எங்கும் காட்சியாகின்றனர்.

எவ்வளவு ஆவலாக என் வீட்டினைப் பார்க்க ஒடிவந்தேன். எங்கள் வீடு இருந்த இடத்தில் கற்குவியல் மட்டும் தான் எஞ்சி நிற்கிறது. அடி வயிற்றிவிருந்து குபீரென ஏதோ உச்சிக்கு ஏறியது. அம்மா இந்த வீட்டினை எவ்வளவு அக்கறையாகப் பேணினாள்? கூட்டிக், கழுவி மெழுகி, வளவெல்லாம் பெருக்கி, முற்றத்தில் பூச்செடிகள் வளர்த்து அழகாகப் பார்த்துக் கொண்டாள். இன்று இந்த வீடும் வளவும் இருக்கின்ற கோலத்தைப் பார்த்தால் தாங்கிக் கொள்ள மாட்டாள். அவள் இதயமும் இந்த இல்லத்தைப் போல தகர்ந்து விடும்.

தூரத்தில் நீர்க்காகங்கள் சிலவும் ஒன்றிரண்டு வெண் கொக்குகளும் பறந்து தரிப்பது தெரிகிறது. ஓ, பறவைக்குளம் இன்னும் இருக்கிறது. அதன்

அருகில் தான் கனகண்ணையின் குடிசை இருந்தது. இப்பொழுதும் இருக்கு மோ? வித் தியாசமான மனிதன். கனகண்ணை குடும்ப பாரமற்ற தனியாள். வயல் வெளியின் ஒரத் தில் - குளக் கரையில் குடிசையொன்றினைப் போட்டுக் குடியிருக்கிறான். நினைத்த போது ஏதாவது கூலி வேலைக் குப் போவான். ஊரில் எவராவது வீட்டில் விஷேசமென்றால், 'கனகுவைக் கூப் பிட்டு வாருங் கோ' என்று அழைப்புப் போகும். நானும் பல தடவைகள் கனகண்ணையை வீட்டுக் கு அழைத்துச் சென்றிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல நானும் நன் பர்களும் மாலை நேரங்களில் வயல் வெளிகளில் பட்டம் விட, விளையாட வரும் போதெல் லாம் எங்களுடன் பிரியமாகப் பழகிக் கொள்வான். ஊரே இடம் பெயர்ந்து ஒடியபோது எங்க சென்றானோ?

சயிக்கிலில் வந்த ஒருவன் என் அருகில் பிரேக் பிடித் து நிறுத்துகின்றான். திரும்பிப் பார்த்தால் பாலன். என் சிறு வயது நண்பன். வன்னிக்கு ஒடும் போது பத்து வயதில் கடைசியாகக் கண்டது. இன்று ஏழாண்டுகளின் பின்காண் கிறேன். நன் றாக வளர்ந்திருந்தான். வளர்ச்சிக்கேற்ற உடல் வாகு இல்லை. மெலிந்திருந்தான்.

'சிவா.....' என்றபடி பாலன் என் கரங்களை அடங்காப் பாசத்துடன் பற்றிக் கொள்கிறான். இருவராலும் சில கணங்கள் பேசிக் கொள்ள முடியவில்லை.

'எப்படியா இருக்கிறாய்?'

'ஏதோ இருக்கிறம், சிவா. இடப் பெயர்வில் சாவகச்சேரியில் இரண்டு நாள் காய்ச்சலிலை ஜயா செத்துப் போனார். எல் லோரும் ஆறு மாதங்களுக்குப் பின்னர் திரும்பி வந்தம். எங்கட வீடில்லை இப்ப வளவில் கொட்டில் ஒன்று போட்டுக் கொண்டிருக்கிறம். அது சரி நீ எப்ப வன்னியிலிருந்து வந்தாய், சிவா?'

'இன்று தான்....'

'யாழிப்பாணத்துக்கான தரைப் பாதையைத் திறந் ததும் ஒடி வந்திருக்கிறாய் என்ன? ஏழாண்டுகள் உண்ணைக் கண்டு. சின் னப் பொடியனாகப் போனாய். இப்ப மீசையும் அரும்பி..... ஆனால் பருத்து..... முற்றிலும் மாறி வந்திருக்கின்றாய். அது சரி நீ வன்னியில் என்ன செய்தாய்?'

நான் அர்த தத்துடன் சிரிக்கிறேன்.

'என்னடா செய்தாய்?'

'போர்க்களத்தில் நின்றிருந்தன்... சண்டை போட்டன். கால் ஒன்று மிதி வெடியில் காணாமல் போச்சது. இப்ப பொய்க் காலுடன் வந்திருக்கிறன்'

பதறிப் போன பாலன் என்கால்களைப் பார்த்தான். பொய்க்கால் அவன் கண்களை உறுத்தியது.

'சிவா.....' என்றபடி என்னை அணைத்துக் கொண்டான்.

'அதை விடு. வா முதலில் என் வீட்டிற்குப் போவம்'

சயிக்கிளின் முன் பாரில் ஏறிக் கொள்ளுகிறேன். வறட்சியான வயற் காற்று சயிக்கிளை ஒரு பக்கத்திற்கு உந்தித் தள்ளுகிறது. தலைக்கு மேலாக காகங்கள் தாழுப் பறந்தன.

தலையைச் சுற்று உயர்த்திப் பார்த்த போது தென் னங் கீற்றொன்றில் செம் பருந்து ஒன்று வந்தமர்வது தெரிகிறது.அது தன் கண்களால் வயல் வெளியை ஊடுருவிப் பார்க்கும். நான் நினைத்தது சரியானது. தென்னங் கீற்றிலிருந்து சடாரென காற்றில் சரிந்து இறங்கிய செம்பருந்து வயல் தரையில் எலியோன் றினைக் கால்களின் கூரிய நகங்களால் பற்றியபடி விரிரென மேலெழுந்தது.

வயல் எலிகளைப் பிடிப்பதில் கனகண்ணை மிகவும் கெட்டிக்காரன். ஒரு முறை பெரும் வேட்டை ஒன்றினைக் கனகண்ணை அவர்கள் இருவருக்கும் நிகழ்த்திக் காட்டினான்.

பசுமை போர்த் திருந் த மானாவரித் தரையில் நெல் மணிகள் முற்றிக் கபிலமாயின. அறுவடை

செய்து வயல் வரப்புகளில் குடுகள் வைக்கப் பட்டிருந்தன. ஒரு மம்மல் பொழுதில் நானும் பாலனும் கனகண்ணையுடன் வயல் வரப்பில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தோம். மேற்கு வானில் குரியன் சரிந்து கொண்டிருந்தான். இருந்தாற் போல பாலன், 'கனகண்ணை, அங்க பார் முயல் குடியள்ள...' என்று ஓரிடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினான். பார்க்கும் பொழுது இரண் டு குண் டு உருவங் கள் முன் னே விரைந் தோடி வளையொன் றினுள் புக அவற்றினைத் தொடர்ந்து ஐந்தாறு சிறியவை வளையினுள் புகுந்து கொண்டன.

'அது முயல்கள்ல தம்பி..... வயல் எலிகள்....'

'இந்த சைசிலயோ?'

'நெல் மணிகளைத் தின்று தின்று நல்லாக் கொழுத்திருக்கினம். வளையுக்குள் னை வரட்சிப் பருவத்தில் சாப்பிட ஒரு நெற்களஞ் சியத் தையும் சேமிச் சுவைச்சிருப்பினம் தெரியுமே? ருசியான இறைச்சி தம்பிமார். இண்டைக்குப் பிடிப்பம். தம் பிமார் இங்கயே நில்லுங்கோ..... நான் உடனை குடிசைக்குப் போயிட்டு வாறன்.....'

சுற்று நேரத்தில் கனகண்ணை தேங்காய் பொச்சு மட்டைகளை ஒரு உரச்சாக்குப் பையினுள் நிரப்பிக் கொண்டு வந்தான்.

'வயல் எலிகள் நுழைந்த வளை வாயில் இது.... அப்பிடியெண்டால் அவை வெளியே அவசர காலத்தில் வர இன்னொரு வழியுமிருக்கும். அதைக் கண்டு பிடிக்க வேணும்....'

கனகசபை வரம்பு முழுவதும் அவதானத்துடன் நடந்து வளையின் மற்ற வாயிலைக் கண்டு பிடித்தான். அவன் முகம் மகிழ் ச் சியால் விரிந்தது.

அவன் துரிதமாகச் செயற்பட்டான்.

'நான் இந்த வாசவில் புகை போட்டு வளைக்குள் ஊதிவிடுவன் நோங்க ரெண் டு பேரும் இந்த உரப்பையை வெளி வாசவில் பொத் திப் பிடிக்க வேணும். வளைக்குள் புகை போனதும் எலிகள் வேகமாக வெளியில் ஒடிவருவினம். வந்த வேகத்திலை சாக் குள் ன் புகுந் திடுவினம். உரச் சாக் கின் வாயைத் தான் பக் குவமாக வளை வாசவில் வைத் துப் பிடிக்க வேணும் சரியே.....'

கனகண்ணை ஒரு வாசவில் புகை ஊத், அவசரப்பட்டு வெளியேறிய எலிகள் உரச்சாக்கினுள் வேகமாகப் பாய்ந்து வெளியேற முடியாது அகப்பட்டுக் கொண்டன. பத்துவயல் எலிகளாவது அகப்பட்டிருக்கும்.

அன்று வயல் எலி இறைச்சியும் பானும் சாப்பிட்ட நினைவு இன்றும் இருக்கிறது.

'என்ன சிவா..... எதுவும் பேசாமல் வாறாய்?'

'கனகண்ணை வயல் எலிகளைப் பிடிச்சதை எண்ணிக் கொண்டன்'

பாலன் சயிக்கிளை ஓரிடத்தில் நிறுத்தினான்.

'இந்த இடத்தைத் தெரியுதா பார் சிவா....'

'இது சின்னையரின் தென்னந் தோட்டமில்லை? என்னடா வெட்ட வெளியாகவிருக்குது? தென்னை மரங்களைக் காணவில்லை....'

'எல்லாத்தையும் ஆழிக்காரர் சென் றி போடத் தறிச் சுக்குத்தியாக்கிப் போட்டாங்கள்'

தென்னை மரங்கள் அவ் விடத் தில் நின் றிருந் தன என்பதற்குச் அடையாளமாக அடிமரக் கொட்டுகள் மாத்திரம் தான் சாட்சியாக நின் றிருக்கின்றன. எவ்வளவு அருமையான தோட்டம்! இளாப் கன்றுகள் எப்பொழுதும் சிலிரத்துத் தென்னங் குலைகளைத் தள் னி நிற் கும். எனக் கும் பாலனுக்கும் தண்ணீர்த் தாகம் எடுக்கும் போது சின்னையரின் பின் பக்க முள் வேலிக்குள்ளால் ஆடுகள் மாதிரிக் கீறவின்றி நுழைவோம்.

அடிவளவு. எவரும் கவனிக் கவாய்ப்பில்லை. பாலன் தென்னை மரத்தில் குரங்கு போல வேகமாக ஏறுவான். வட்டையடைந்ததும் ஒரு கரத்தால் மரத்தையணைத்தபடி இரண்டு இளநீர்க் காய்களைப் பற்றிக் கொள்வான். பறித்தவற்றைக் கீழே ஸ்ரிய மாட்டான். சில வேளைகளில் மண்ணில் விழுந்து மோதி அவை உடைந்து விடலாம். அதே வேளை சத்தமெழுப்பிச் சின்னையரை உசுப்பி விடலாம். சின்னையர் அவ்வளவு மேசமானவரல்லர். ஆனால் களவை அவர் மன்னிக்க மாட்டார். ஜயாவிடம் சொல்லிவிடுவார்.

வாயில் பற்களால் பற்றியபடி ஒரு காயையும் வலக் கரத்தில் மறுகாயையும் பற்றியபடி பாலன் இறங்கி வருவான். ஏறுவதிலும் பார்க்க இறங்குவதில் அவன் விண்ணன். வேகமாகச் சறுக்கியபடி வேலிப்பொட்டால் வயல் வெளியில் இறங்கி கனகண்ணையின் குடிசையும் இயற்கையின் எழிற் சூழலாக எங்களுக்குத் தெரிந்தன. மாலையில் குரியன் கடவில் சரியும் வரை காத்திருந்து, வானத்தில் வெளவால் கள் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிய மம்மல் பொழுதில் வீடு திரும்புவோம்.

ஒரு தடவை இளநீருடன் குடிசைக்குச் சென்று வெட்டித் தரும்படி கேட்டோம்.

‘களவாப் பிடுங்கிய காய்களை அரிந்து தர மாட்டன்....’ என்று கனகண்ணை மறுத்து விட்டான்.

அதற்குப் பிறகு அவனிடம் கத்தி வாங்கி நாங்களே வெட்டிக் கொள் வோம். இப்பொழுது நினைத்தால் கனகண்ணையின் சில நல்ல குணங்கள் தெரிகின்றன.

சயிக்கிலில் செல்லும் போது மீண்டும் மீண்டும் கனகண்ணையின் நினைவே மேலெழுகிறது. எங்கள் சிறு வயதுக் குறும்புகள் எல்லாம் கனகண்ணையுடன் இணைந்தன வாகத் தான் இருந்துள்ளது. எங்கள் மாலைப் பொழுதுகள் வயல் வெளியில் தான் கழிந்திருக்கின்றன. வயல் காற்றும் பறவைக் குளமும் அதன் அருகில் ஏகாந் தமாக அமைந்திருக்கும் கனகண்ணையின் குடிசையும் இயற்கையின் எழிற் சூழலாக எங்களுக்குத் தெரிந்தன. மாலையில் குரியன் கடவில் சரியும் வரை காத்திருந்து, வானத்தில் வெளவால் கள் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கிய மம்மல் பொழுதில் வீடு திரும்புவோம்.

ஒரு தடவை இளநீருடன் நாங்கள் வந்த போது குளக்கரையில் கனகண்ணை கெற்ற போலுடன் அமைதியாக அமர்ந்திருந்தான். குளத்தில் இரண்டு கொக்குகள் ஒற்றைக் கால் களில் நின்று கொண்டிருந்தன.

‘பாவம் கொக்கு இன்று சரி.....’

நாங்கள் வருவதைக் கண்ட

கனகண்ணை சுப்தமில்லாமல் வந்து அருகில் அமரும்படி சைகையால் அழைத்தான். நாங்கள் சற்று தள்ளி அவனுக்கு அருகில் அமர்ந்து கொண்டோம். மேற்கு வானில் இறங்கும் குரியனின் பகைப் புலத்தில் ஓடைக் கடவில் பாய் வள்ளுமொன்று வருவது தெரிகிறது. வேலைண தீவுக்கரையில் இராணுவம் நிலை கொண்டிருந்ததால் கடவில் மீன் பிடிக்க வள்ளங்கள் அதிகம் இறங்குவதில்லை.

வள்ளத்துடன் காணாமல் போக யாருக்குத் தான் பிடித்தம்,

கெற்ற போலில் றப் பர் இணைப்பின் தோல் பட்டையில் சிறிய கல் லொன் றை வைத் துக் கனகண்ணை இழுத்தான். மறுகணம் துப்பாக்கிச் சன்னம் போல காற்றினைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்று அக்கல் கொக்கொன்றின் தலையைத் தாக்கியது. கீசிட்டபடி அது தன் ணீரில் சாரிந் தது. கனகண்ணை நீரில் இறங்கி அதனைத் தூக்கியபோது அது தன் உடலை ஒரு தடவை சிலிருந்து அடங்கியது. கொக்கின் உடலைத் தூக்கிக் கொண்டு கரையேறிய போது நான், ‘இப்படிச் செய்யிறது பாவமண்ணை....’ என்றேன். கனகண்ணையின் சிரிப்பு வயல் வெளியெங்கும் பரவியது.

‘இது தான் நியதி தம்பி.... கொக்கு மீன்களைப் பிடித்துச்

சாப்பிடுவது எப்படி நியாயமோ அதைப் போல அதைப் பிடித்து நான் சாப்பிடுவதும்.... தம்பி, உலகத்தில படைக் கப் பட்டதெல் லாம் மனிசருக்குத் தான் என்பது என்கருத்து....’

கனகண்ணை வயல் வெளியில் வயற் பறவைகள் அகப்படாத வேளைகளில் அணில்களை அடித்து வீழ்த்தி எடுத்துச் செல்வதைக் கண்டிருக்கிறேன்.

‘இதுவும் சாப்பிடவா?’

‘நல்ல ருசி தம்பி....’

‘நீ ஒரு வெடுவச் சாதி அண்ணை....’

‘பாம்பிறைச்சியும் சாப்பிடலா மென்கினம். வயலுக்க கனக்க இருக்குது. ஒரு நாளைக்குக் கறி வைச்சுப் பார்க்க வேணும்....’

நான் கனகண்ணையை அருவருப்புடன் பார்த்தேன்.

சயிக்கிலில் மடத்தைக் கடக்கும் போது, ‘கனகண்ணை இப்ப எங்கை, பாலா?’ என்று கேட்டேன்.

பாலன், சயிக்கிலின் வேகத்தைக் குறைக்கிறான்.

‘நீ இன்னமும் அவனை மறக்கவில்லைப் போல....’

‘எப்படி மறக்கிறது? இப்ப அவன் எங்கை பாலா?’

‘தொண் ணாற்றியைந் தில் நாங்கள் எல்லாரும் இடம் பெயர்ந்து ஆழிக்குப் பயந்து தென்மராட்சிக்கு ஒடியபோது அவர் தன் குடிசையை விட்டு வெளிக் கிடவில்லை. வரமாட்டன் என்றிட்டான். சாப்பாடு இல்லாமல் சாகவா போகிறாய் அண்ணை என்றான். சிரித்து விட்டு குடிசைக்குள் போய் விட்டான். நாங்க தான் இடம் பெயர்ந்து சாப்பாடிற்குக் கஷ்டப் பட்டம். அவன் கஷ்டப்பட வில்லை. தொண் ணாற்றியாறில் திரும்பி வந்த போது அவனைப் போய் பார்த்தன்.’ இடையில் நிறுத்தி விட்டு பாலன் மெதுவாகச் சிரிக்கிறான்.

‘என்னடா?’

‘நீ நம்பமாட்டாய்... என்றாலும் நம்பத்தான் முடியவில்லை. அவன் குடிசையில் ஒரு பெண் ணும் அவருடைய இரண்டு பிள்ளைகளும் தங்கியிருக்கினம். அப்பெண்ணின் புரிசன் குடுப்பட்டு இறந்துவிட்டானாம். அராவில் பக்கமிருந்து கடைசியாக இடம் பெயர்ந்து வந்திருக்கினம். அதற்கிடையில் தென்மராட்சிக்குப் போகிற நாவற் குழிப் பாதை அடைப்பட்டு விட்டது. ஆழி பிடிச் சிட்டுது..... போக இடந் தெரியாமல் தவித்த போது கனகன்னையைச் சந்தித்திருக்கினம். அவன் இருக்கப் பட்டு தன் குடிசையில் தங்க வைச்சிருக்கிறான். இப்ப ஏழ வருசமாக அங்கதான் இருக்கினம்....’

எனக்கு இச் செய்தி வியப்பாகவிருக்கிறது.

‘அப்ப அந்தப் பெண்ணைக் கனகன்னை கலியானம் செய்திட்டான் என்கிறாய்.....?’

‘அப்படியிருந்தால் தான் பரவாயில்லையே? ஏற்றிருக்கலாம். அவன் தன் குடிசையை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச் சுடலை மடத்தில் தங்கியிருக்கிறான் என்றால் பாரேன். விசரன். எனக்கு அவன் போக்கே விளங்கவில்லை.’

பாலா தன் வீட்டுப் படலையில் சயிக்கிலை நிறுத்துகிறான். சயிக்கில் ‘பாரிலிருந்து இறங்கியபோது என் தொடைகள் விறைப்புத் தட்டியிருந்தன. அழுத் திப்பிடித்துவிட்டுக் கொள்கிறேன்.

வறுமையின் அறிகுறிகள் அக்குடிசையிலும் அங்கிருந்த வர்களிலும் தெரிந்தன. கூரையின் தென் னங் கீற்றுக்கள் உக்கி ஒளியையும், வெயிலையும், மழையையும் உள்வர வழிவிட்டபடி ஆயிரம் பொட்டல்களுடன் காட்சி தந்தது.

தின்னைக் குந்தில் அமர்ந்திருந்த பாலனின் தாய் என்னை அடையாளம் கண்டு கொண்டாள்.

‘உதார். நம்மட செல்வராசினர் மேனே?’

‘ஓமோம் அம்மா....’

பாலனின் தாயார் வழங்கிய தேந்ரை வாங்கி அருந்தினோம். பல்வேறு விடயங்களை அவர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

‘நாங்கள் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. சுதந்திரமாக ஊடாட முடியாது. தெருவெல்லாம் ஆழிச் சென்றிகள். ஆறுமணிக்குப் பிறகு நாங்க வீதியில் இறங்குவதே யில்லை. மாலைக் கருக்கலுடன் பறவைகள் போல குடிசைகளுள் அடங்கி விடுவோம். இரவுகளை மறந்திட்டம். ஆமான கூவித் தொழிலில்லை. ஏதோ கிடைக்கிற நிவாரணம் உசிரைத் தங்க வைச்சிருக்குது..... பொருட்களின் விலைகள் ஆனைவிலை, குதிரை விலை, வீதிகள் தோறும் வீடியோக் கடைகளும், சாராயக் கடைகளும். ஊரெல்லாம் கசிப்புக் காய்ச்சுக்கினம். பெண் புரசுகளுக்கு ஆழிக்காரர் மட்டும் தொல்லை இல்லை. எங்கடை ரோட் அளக் கும் பொடியளும் பெருந் தொல்லை. ஊரே மொத்தத்தில் கெட்டுப் போச்சது..... சமாதானம் வந்திட்டுது என்கினம். ஒரளவு நிம்மதி பிறந்திருக்குது..... நிலைக்க வேணும்’

‘இராவில் யாழ்ப்பானத்தில் கனபேருக்கு நித்திரவருகுதில்லையாம்’ என்றான் பாலன்.

‘என்ரா’

‘குண்டுச் சத்தமும் துப்பாக்கிச் சத்தமும் இல்லாமல் இருக்குதாம். பழகிப் போன சத்தம் இல்லாமல் தாங்கவே முடியவில்லையாம்.’ என அவன் சிரிக்கிறான்.

எங்களின் பேச்சு மீண்டும் கனகன்னையில் வந்து நிற்கிறது.

‘கனக சபையூம் அவனோடிருக்கிற பெண்ணையும் பிள்ளைகளையும் நாங்கள் தென்மராட்சியில் இருக்கைக்கரானுவம் ஒருக்காப் பிடிச்சுக் கொண்டு போனதாம். பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு தான் விட்டவையாம்’ என்கிறான் பாலனின் அம்மா.

‘என் பிடிச்சவை’

‘இங்கே ஆழி பிடிக்கிறதுக்குக் காரணம் இருக்குதே. சனங்களெல்லாம் வெளிக்கிட்டுத் தென்மராட்சிக்கும் வடமராட்சிக்கும் ஒடிவிட்ட பிறகு ராணுவம் இங்கே எங்கட ஊருக்கு வந்திருக்குது. அவங்களைக் கண்டதும் கனகசபையும் அந்தப் பெண்ணும் பிள்ளைகளும் ஒடிப் போய் வயல் வெளிப் பங்கருக்கை புகுந்திட்டினம். அதுதான் அவை செய்த பிழை....’

‘அது பொடியளினர் பங்கரல்லோ? அரைமைல் நீளமான பங்கர். ஒரு பக்கத்தால் போனால்

மறு பக்கத்தால் வெளி வரலாம். எவி வளை மாதிரி.... அதுக் குள் ள இவங்கள் ஏன் போனவங்கள்....'

'ஆருக் குத் தெரியும்? பயத்திலை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் பங் கருக் குள் ள புகுந்திருப்பினம். அழி கண்டிட்டுது. ஒரு பக்க வாயிலில் ஒரு கைக் குண்டை வீசியிருக்கிறான்கள். நல்ல காலம், ஆழி சுடவில் ஸல. பிள்ளைகள் கத்திக் குழின்தால் வெடிவைக் கவில் ஸல போலும். அப்படியே அழுக் கி டிரக் கில போட்டுக் கொண்டு போட்டான்கள். பத்து நாட்களுக்குப் பின்னர் தான் விட்டினமாம்.'

'கனகண்ணையை ஒருக்காப் பார்க்க வேணும், பாலா.....'

'சரி போவம்.....'

'மத் தியானம் சாப் பிட வாருங்கோ' என்கிறாள் அம்மா.

நாங்கள் சயிக்கிலை விட்டு வயல் வரம் புகளால் நடந்து கனகண்ணையின் குடிசையை அடைந்த போது, அவன் அங்கிருக்கவில்லை. அந்தப் பெண் தான் தின்னையில் அமர்ந்திருக்கிறாள். மடியில் ஜந்து வயதுப் பையன் ஒருவன் அமர்ந்திருக்கிறான்.

'இருங்கோ தம்பிமார். அவர் தண்ணியள் வயற் கிணற்றுக்குப்

போட்டார். இப்ப வந்திடுவார்.....' அவள் குடிசைக்குள் நுழைய இரண்டு பிள்ளைகள் குடிசைக்குள்ளிருந்து வெளியில் வருகின்றன.

நான் பாலாவை வியப்புடன் பார்க்கிறேன்.

'இரண்டு பிள்ளைகள் என்றாய்?'

'முன்றாவது இங்க வந்த பிறகு பிறந்ததாம்.....'

'அப்ப.....'

தூரத் தில் கனகண்ணை தண்ணீர் நிரம் பிய பிளாஸ்ரிக் கானுடன் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. பறவைக் குளக்கரைப் பக்கமாக வந்து கொண்டிருக்கிறான். குளத்தில் பாதம் மறையும் அளவில் நீர் கலங்கிக் கிடக்கின்றது. சிறு பறவைகள் குளத்தில் நடை பயின்று கொண்டிருக்கின்றன. இக் குளத்தில் கொக்கு வேட்டையாடியது என் நினைவில் வருகின்றது.

தண்ணீர் கானுடன் வந்தவன் எங்களைப் பார்த்து வியப்படைந்தான் என்பது விழிகளின் திறப்பிலும் முகத்தின் மாற்றத்திலும் தெரிகிறது.

'சிவாத் தம்பி, பத்து வயதில் போனாய். இப்ப முழு இளந் தாரியாகத் திரும் பி வந் திருக் கிறாய். பார்க் கச் சந்தோசமாக இருக்குது....' என்றவன் குடிசைக்குள் பார்த்து, 'தங்கம்மா, தம் பிமார் வந் திருக் கினம்.

தேத் தண் ணி ஊத் தும்' எனப் பெருங்குரலில் பணிக்கிறான்.

'நீங்க அண்ணை எப்படி' என்று கேட்கிறேன்.

அவன் வானத்தை அண்ணாந்து பார்க்கிறான். நீண்டதொரு பெருமூச்சு வெளிப்படுகிறது. மெளனம் சில நிமிடம் அவ்விடத்தில் ஆட்சி.

'இருக்கிறம் எவ்வளவோ நடந்து போச்சுது சிவா.....'

பறவைக் குளத் தை ஏக்கத்தோடு பார்க்கிறான். முகத்தில் கவலை அப்பிப் படர்ந்து கொள்கிறது. கேட்கக் கூடாத கேள்வியைக் கேட்டு விட்டேனோ?

'கனகண்ணை, இப்ப வயல் எவி பிடிக்கிறதில்லையோ?' எனப் பேச்சை மாற்றினேன்.

'இப்ப பிடிக்கிறதில்லை' எனக் கனகண்ணை அவசரமாகக் குறுக்கிட்டான். 'விட்டிட்டன். எவி வளையின்ர ஒரு வாயில் புகை ஊதுவதும் மறு வாசலில் சாக்குப் பையின் வாயை வைச்சு அழுக்கிப் பிடிக்கிறதும் பெருங் கொடுமை எண்டு அப்ப தெரியவில்லை. ஆழி வந்த போது நானும் தங்கம்மாவும் பிள்ளைகளும் பயந் து போய் பங்கருக்கள்ளை போய் ஒளித்து..... அவங் கள் ஒரு பக்கத் திலை கைக் குண்டு போட நாங் கள் பயத்தில முச்சுத் திணறி மறு

வாயிலால் வெளி வர அவங்கள் எங்களை ஒரே அழுக்காகப் பிடித்துக் கொண்டு போனங்கள். வயல் எவி பிடித்த கொடுமை அப்பத் தான் புரிஞ்சுது. இப்ப நான் எதையும் பிடிக்கிறதில்லை'.

நான் கனகண்ணையை அடங்கா வியப்புடன் ஏறிட்டுப் பார்க்கிறேன்.

அவன் முகத்தில் கலக்கம் இன்னமும் தீரவில்லை.

தங் கம் மா தேநீர் கிளாஸ் கஞ்சன் வெளியில் வருகிறாள். இருபத்தெட்டு வயது மதிக் கலாம். கயிறு போன் ற மெல்லிய உடல் வாகு. மறுபடி அவளைப் பார்க்கத் தூண்டும்.

தேநீரைப் பருகிவிட்டு எழுந்த போது, கனகண்ணையும் எங்கஞ்சன் வரம்பில் நடந்து வந்தான். பறவைக் குளத்தின் கரையில் சுற்றுத் தரித்து நின்ற போது, 'கனகண்ணை, ஒன்று கேப்பன். கோபிக்க மாட்டியளே?' என்றேன் தயக்கத்துடன்.

கனகண்ணை என் னைத் திரும்பிப் பார்க்கிறான்.

'என்ன கேட்கப் போகிறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும் தம்பி சிவா. உனக்குச் சொல்லாமல் வேறு யாருக்குச் சொல்லப் போகிறன். தங் கம் மா தன் இரண்டு பிள்ளைகளுடன் என் னிடம் அடைக் கலம் புகுந் தாள்.

அடைக்கலம் கொடுத்தன். அவ்வளவு தான் எங்கள் உறவு. ஆனால் இப்ப எனக்கு மூன்று பிள்ளைகள். இந்த சமூகம் எப்படி என்னைப் பார்க்கிறதோ எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு அதில் கரிசனையுமில்லை. பத்து நாட்கள் இராணுவ முகாமில் இருந்து விட்டு வந்தம். நான் ஓரிடத்தில்..... தங்கம்மாவும் பிள்ளைகள் இரண்டும் இன்னோரிடத்தில்..... அங்கு தான் அந்த அசம்பாவிதம் நடந்தது.....' கனகன் ணை தொடர்கிறார். 'வீட்டிற்கு வந்ததும் தங்கம்மா பேயறைந்த மாதிரி இருந்தாள். ஒரு நாள் அரசில் விதைகளை அரைத்துக் குடித்து விட்டாள். தக்க நேரத்தில் ஆசுப்பத் திரியில் சேர்த்ததால் காப்பாற்றப் பட்டாள். என்னைச் சாக விட்டிருக்கலாமே என்று அழுதாள். அப்ப ரெண்டு பிள்ளையஞக்கும் சேர்த்து விசத்தைக் கொடுத்து விட்டுச் செத்துப் போ என்றன. விசி, என்ன பைத் தியக்காரத் தனம் செய்யப் பார்த்தாய? அந்த இரண்டு பிள்ளைகளும் என்ன பாவம் செய்தன? அவளை என்னால்

சமாதானப் படுத்த முடியவில்லை. அதற்கு நெடு நாள் எடுத்தது..... மூன் ராவது குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். விதைத்தவன் யார்? கொள்பவன் யார்?

கனகன் ணை வானத் தைப் பார்க்கிறான். முகத்தினை அழுத்தித் துடைத்துக் கொள்கிறான்.

'நான் இப்ப சுடலை மடத்திலை படுப்பதில்லை. குடிசையில் தான் எல் லாருடனும் படுக்கிறனான். அவனுடைய குழந்தைகளை என்னுடைய பிள்ளைகளாக ஏற்றுக் கொண்டன். எனக்கு அதில் ஒரு சந்தோஶம் இருக்குது. அதுகளுக்கு உழைச்சுக் கொடுப்பதில் நிம்மதியிருக்குது. அதுகள் வயிறார உண் டு சிரிக் கும் போது வாழ்க்கையின் அர்த்தம் புரியது'

'தங்கம் மாவையும் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் தானே அண்ணை' என்று கேட்க என் நா எழுகிறது. அடக்கிக் கொண்டேன். வானமென உயர்ந்து நிற்கும் அந்த மனிதனின் தன்னலமில்லாத வாழ்க்கையை அந்தக் கேள்வி சில வேளை காயப் படுத்திவிடலாம்.

நந்தா
செலுத்தி விட்டங்களா?
தயவு செய்து
மல்லிகையுடன்
ஒத்துழையுங்கள்.

1. அமெரிக்கச் சிறுமியின் கவிதை

அண்மையில் எனது மலேசிய மின்னஞ்சல் நண்பி ஜெக்டீஸ்வரி மகாவிங்கம் எனக்கொரு மின்னஞ்சல் அனுப்பி இருந்தார்.

அம்மின்னஞ்சல் அவருக்கு கண்ணபிரான் என்பவரால் அனுப்பி வைக்கப்பட்டு இருந்தது. அம்மின்னஞ்சலில் அமெரிக்கச் சிறுமி ஒருத்தி எழுதிய ஆங்கிலக் கவிதை ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டு இருந்தது.

அத்தோடு கண்ணபிரான் அவர்கள் ஒரு செய்தியினையும் சொல்லி இருந்தார். அச்செய்தி இதுதான்-

"ப்ரிய நண்பர்களே!

உங்கள் சில கணங்களை இதிலே செலவழிக்க நான் உங்களை வேண்டி நிற்கிறேன். நியுயோர்க் வைத்திய சாலையொன்றில் தன் இறுதிக் கணங்களை

இரு

பிரதியின்

முனைமுனைப்பு

மேன்களை

எதிர்ப்

பார்த்திருக்கிற ஒரு நோயாளிச் சிறுமியால் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை ஒரு வைத்தியரூடாக அனுப்பப்பட்டது. நன்றியுடன்'

அச்சிறுமியின் அந்த ஆங்கிலக் கவிதையினை ஒரு தரம் படித்த பொழுது, மனிதர்கள் மீதான அவளது அக்கறை அவளது நிலையினைக் கடந்து பளிச்சிட்டது. உடனடியாக அந்த ஆங்கிலக் கவிதையினை கெக்கிராவ ஸஹானாவின் சகோதரி கெக்கிராவ ஸல்லைஹா அவர்களுக்கு அனுப்பி தமிழில் மொழிபெயர்த்து எடுத்தேன். அந்ந கவிதை உங்கள் பார்வைக்கு.

மெது நடனம்

'மெரி-கோ-ரவுன்டில்'
சுற்றிவரும்
சின்னாஞ் சிறுசுகளை
என்றேனும். நீ
நின்று
அவதானித்ததுண்டா..?
அல்லது
தரையை அறைகின்ற.
மழைத்துளியின்
சப்தம்தனை
கேட்டதுண்டா?
படபடத்துச் சிறகடிக்கும்
வண்ணத்துப்பூச்சியை
என்றேனும்
பின்தொடர்ந்ததுண்டா?
அல்லது
பகலின் நிறம் மங்கி.
வாடிச் செல்லும்
இரவுக்குள் சென்று
நுழைகின்ற.
குர்யச் சிவப்பை
சுற்றேனும் நின்று
இமையாது
நோக்கியதுண்டா?
நீ சுற்று தாமதிப்பது நன்று.
அத்தனை வேகமான
நர்த்தனம் வேண்டாம்!
காலம் குறுகியது:
இந்த இசை நெடுநேரம்
நீடிக்காது.

ஷ்வவொரு நாளும்
பறந்து பறந்து ஓடுகிறாயா
நீ?
எப்படியிருக்கிறாய் என
யாரையேனும்

நீ நலம் விசாரித்து
அதற்காய் கிடைக்கப்
பெறும்
பதிலை நீ கேட்டதுண்டா
என்றேனும்?

தொடரவிருக்கும்
நாறாயிரம் கடமைகளின்
நினைவை
உன்
மண்டையோட்டுக்குள்
சழுவிட்டபடிதான்
நாளின் இறுதியில் உன்
படுக்கையில் நீ
சாய்ந்து கிடக்கிறாயா?
நீ சுற்று தாமதிப்பது நன்று.
அத்தனை வேகமான
நர்த்தனம் வேண்டாம்!
காலம் குறுகியது:
இந்த இசை நெடுநேரம்
நீடிக்காது.

அதை நாளை
செய்வோமே
என்று உன் குழந்தையிடம்
நீ
அதையேனும் என்றேனும்
சொன்னதுண்டா?
துரிதமாய் இயங்க அவன்
படும்
துயர்தனை நீ
பார்த்ததே இல்லையா?
உன் நேரமின்மைகளின்
சாபத்தால்
மெல்லிய ஸ்பரிசங்களை
சதாவும் இழந்து
"ஹய்" என்று
அழைக்கவும்
சொல்லவுமான

நல்ல நேச பகிர்தல்களை
கொன்று
நீ வாழ்ந்திருக்கிறாய்!

நீ சுற்று தாமதிப்பது நன்று.
அத்தனை வேகமான
நர்த்தனம் வேண்டாம்!
காலம் குறுகியது:
இந்த இசை நெடுநேரம்
நீடிக்காது.

ஏங்கேனும் வேகமாக
சென்றடைய
எண்ணும் உன்
அவசரங்களால்
அந்த சுந்னாங்களில் நீ
பெறவிருந்த
சந்தோஷங்களில் பாதியை
எப்போதும் நீ இழந்தே
வந்திருக்கிறாய்!
உன் நாட்களுக்குள்
பிரவேசிக்கவும்,
அவை பற்றியே சதாவும்
நீ பதறுதல் ஆனது.
வீசியெறியப்பட்ட
என்றுமே
திறந்து பார்க்கப் படாத
பரிசுப் பொருளுக்கு
ஓப்பானது.

வாழ்க்கை என்பது
ஓட்டப்பந்தயமன்று.
மெதுவாய் நிதானித்து
அடியெடுத்துவை.
அந்த அழகிய இசையை
செவிமடு
பாடல் முடியுமன்னே!

அந்த சிறுமியின்
அக்கவிதையோடு கண்ணபிரான்
அவர்களுக்கு அக்கவிதையை
அனுப்பி **New York** கைச் சேர்ந்த
Dr. Dennis shields, அவர்களும்
அச்சிறுமிக்காக சகலருக்குமான்
ஒரு செய்தியினையும் அனுப்பி
இருந்தார். அச்செய்தி பின்வருமாறு
அமைந்து இருந்தது

"சகலருக்கும்,
உங்களுக்குத் தெரிந்த
அனைவருக்கும் இதனை
தபாவிடுங்கள்.
புற்று நோயின் காரணமாக
விரைவில் உலகை விட்டு
செல்லவிருக்கிற ஒரு சின்னாஞ்
சிறுமியின் வேண்டுகோள் இது.
வாழ்வதற்கு இன்னும் ஆறு
மாதங்களே உத்திரவாதம்
இருக்கும் நிலையில், தனது
இறுதி நேர ஆசையாக, இதை
உங்களுக்குத் தெரிந்தோருக்கும்,
தெரியாதோருக்கும் அனுப்பப்
பணிக்கும் அச்சிறுமி, தத்தம்
வாழ்க்கையை முழுதுமாக
வாழுமாறு உங்களை
வேண்டுகிறாள். ஏனெனில் அது
அவளால் முடியாமல் போன
ஒன்று. வாழ்க்கையை முன்
நகர்த்தி சென்று, உயர்
பாடசாலையில் பட்டம் பெற்று
அல்லது திருமணம் முடித்து

தனக்கென ஒரு குடும்பம்
 அமைத்து கொள்ள முடியாமல்
 போன அவளது கனவு இது. “
 அச்சிறுமியின் அக்கவிதையைப்
 படித்த பொழுது, அச்சிறுமிக்கு
 அனுப்பும் ஒரு செய்தியினை
 கவிதையாய் அனுப்ப மனம்
 விழைந்தது. உடனடியாக அக்
 கவிதையினை எழுதி அச்சிறுமிக்கு .
 அனுப்ப கெக்கிராவ ஸுலைஹா
 அவர்களுக்கு
 அக்கவிதையினை அனுப்பி
 ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து
 அனுப்புமாறு வேண்டியுள்ளேன்.
 நான் அச்சிறுமிக்காக எழுதிய
 அக்கவிதை உங்கள் பார்வைக்கு;
 சிறுமியே!
 மெழுகுவர்த்தியின் திரி
 காற்றோடு போராடும்
 வேளௌயிலும்
 காற்றாய்
 உலகைத் தழுவும்
 கவிதை வரிகளால்-எங்கள்
 இதயம் கவர்ந்தவள் நீ!

நீ-
 இந்த உலகின் பிரஜை
 என்பதை நாங்கள்
 ஆழமாக நம்புகிறோம்.
 நோய் எனும் அரக்கன்
 உன்னை மெல்ல மெல்ல
 விழுங்கும் அவைத்தை
 அறிந்த பின்
 அவனிடம்

நாங்கள் மன்றாடுகிறோம்
 “உலகச் சிறார்களை
 உன் கோரப் பசிக்கு
 இரையாக்குவதை நிறுத்தி
 விடு”
 என்று
 உலகப் பிரஜையாய்
 எம் உள்ளாம்
 கவர்ந்தவளே!
 உலக வல்லரசுகளிடம்
 உன் தீராத ஆசையாய்.
 “உங்கள் கொடிய
 போர்களால்
 உலகச் சிறார்களை
 அழிப்பதை நிறுத்துவ்கள்”
 எனும் பிரகடனத்தை
 அறிவித்து விடு!
 நாங்கள் தொடர்கிறோம்
 நன்றிக் கடனாய்
 உனக்கான எங்களது
 கண்ணீர் அஞ்சலியை;
 நான் அச்சிறுமிக்கு அனுப்பிய
 செய்தி சரியானதுதான் என்பதை
 நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என
 நம்புகிறேன்.

**2. தயாபரனின் கடிதக்
 குறிப்பு.....**

கடந்த மல்லிகை இதழின்
 கடிதங்கள் பகுதியில் ஒரு
 பிரதியின்
 முன்னுமூனுப்புக்கள் ஒன்றில்

நான் தெணியான் அவர்களைப்
 பற்றி எழுதிய குறிப்பினையிட்டு
 தயாபரன் என்பவர் தனது
 கருத்தைத் தெரிவித்து இருந்தார்.

தெணியான் போன்ற முற்போக்குச்
 சிந்தனையாளர்கள் முன் வைத்த
 தேசிய ஒருமைப் பாடுதான் இன்று
 நடைமுறைப் படுகிறது என்றும்
 தெணியான் போன்றவர்களின்
 கருத்தியல் ரீதியான பங்களிப்பு
 மிகத் தேவையாக உள்ளது என்ற
 வகையில் நான் எழுதிய
 குறிப்பினை படித்த பொழுது
 அவருக்கு சிரிப்பு வந்ததாக
 தயாபரன் எழுதி இருந்தார்.

(ஒரு கருத்தியல் சம்பந்தமான
 குறிப்பைப் படித்தால் சிரிப்பு
 வருமா? அழுகை வருமா?
 வெறுப்பு வருமா? கோபம் வருமா?
 என்பதெலாம் அக்குறிப்பைப்
 படிக்கின்றவர்களின்
 மனோநிலையைப் பொறுத்தது
 என்பதனால் எனது
 அக்குறிப்பைப் படித்ததும்
 தயாபரனுக்கு சிரிப்பு
 வந்ததையிட்டு நான் ஒன்றும்
 சொல்லப் போவதில்லை)

அன்று முற்போக்காளர்களால்
 பேசப்பட்ட தேசிய ஒருமைப்பாடு
 வேறு. இன்று
 பேணப்படுகின்ற தேசிய

ஒருமைப்பாடு வேறு. என்ற
 தொனியில் தயாபரனின்
 கருத்து அமைந்து இருந்தது.
 அவரது அக்கருத்தை நான்
 முழுமையாக ஏற்று
 கொள்ளா விட்டாலும்,
 இன்றைய இலங்கையின்
 சமூக அரசியல் போக்கில்
 விவாதிக்க வேண்டிய ஒரு
 கருத்து என்பதை நானும்
 எண்ணுகிறேன்.

ஆனால். ஒரு
 விவாதத்துக்குரிய தளத்திற்கு
 இட்டுச் செல்லும் வகையில்
 தயாபரன் அக்கருத்தை முன்
 வைக்காமல் அக்குறிப்பின்
 மூலம் அன்றைய
 முற்போக்காளர் மீதான
 தனது காழ்ப்புணர்ச்சியை
 மட்டுமே வெளிப்படுத்தி
 இருக்கிறார் என்பது மட்டும்
 தெட்டத் தெளிவாக
 எனக்குப் புரிந்தது.

அன்று முன் வைக்கப்பட்ட
 தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும்,
 இன்று பேணப்படும் தேசிய
 ஒருமைப்பாட்டுமிடையிலான
 வேறுபாட்டியினை தயாபரன்
 சமூக அரசியல்
 காரணிகளோடு விரிவாக
 தந்து இருக்க வேண்டும்.
 மாறாக, விவாதத்திற்குரிய ஒரு
 விடயத்தை வீண் பழி
 சுமத்தும் ஒரு விடயமாக
 தயாபரன் மாற்றி விட்டார்
 என்பதுதான் எனது
 மனவருத்தம்.

இது போக. நான் ஏலவே
குறித்தது போல அன்றைய
முற்போக்காளர்கள் மீதான
காழ்ப்புணர்ச்சியை
கொட்டுவதற்காகவே அவர்
அக்குறிப்பை எழுதி
இருக்கிறார் என்பதற்கு
ஆதாரமாக கருதுவது. இந்த
தயாபரன் யார்? என்ற
கேள்விக்கு எனக்கு
கிடைக்கின்ற பதிலேயாகும்.

அதாவது தன்னை
அடையாளம் காட்டி
கொள்ள விரும்பாத. தனது
விலாசத்தை தெரிவிக்க
விரும்பாத தயாபரன்
போன்றோருக்கு என்ன
தகுதி இருக்கிறது?
அன்றைய அல்லது
இன்றைய
முற்போக்காளர்களை
விமர்சிக்க? (இந்த ஜனநாயக
உலகில் பொதுத் தளத்திற்கு
வந்து விட்டால் யாரும்
யாரையும் விமர்சிக்கலாம்
என்பது உண்மைதான்.
ஆனால் இந்த
'யார்'களுக்கும் விலாசம்
இருந்தே ஆகவேண்டும்.
அப்படி இல்லை என்றால்
அவை விமர்சனங்களாக
கருதாமல் கிச்கிசுக்களாகவே
கருத வேண்டி இருக்கிறது.)

தன்னை அடையாளப்
படுத்த விரும்பாத ஒருவரின்
கருத்து நேர்மையின்மைக்கு
முன்னால்

தம்மை அடையாளப்படுத்தி
சமூகத்தில் தங்களை
பகிரங்கப்படுத்தி இயக்க
ரீதியாக செயல்பட்ட
அன்றைய
முற்போக்காளார்களின்
நேர்மையும் சரி.
இன்று தான் சார்ந்திருக்கும்
சமூகத்திற்காக உயிர் நீத்த.
களப் போராளிகளான
முற்போக்காளர்களின்
நேர்மையும் சரி மதிக்கத்
தக்கதும் போற்றற்
குரியதுமான விடயம்
என்பதை தயாபரன்
போன்றோர் உணர்ந்து.
கொண்டால் நல்லது.

**இது ஒரு
மஸ்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு**

**எழுதப்படாத
கவிதைக்கு
வரையப்படாத
சித்திரம்**

பொமிணிக் ஜீவாவின்
சுய வரலாறு.

(இரண்டாம் பதிப்பு - புதிய தகவல்களுடன்.)

வேட்டை

ச. முருகானந்தன்

இடப் பெயர்ச்சி எத்தனை குடும்பங்களின் இயல்பு நிலையைக்
கலைத்து விட்டது!

சிவராசன் மனம் ஓடிந்து போய் அமர்ந்திருந்தான். அடுத்த நேரம் அடுப்பு எரிய
வேண்டுமானால் அவன் ஏதாவது வேலை செய்தாக வேண்டும்.

வேலை.....?

இந்த நான்கு வருடங்களாக அவன் பார்க்காத தொழிலில்லை. இடம் பெயர்ந்து
வந்த ஆரம்ப நாட்களில் கூலி வேலை குறைவின்றிக் கிடைத்ததால் வயிற்றுப்பாடு
பிரச்சனையின்றி நிறைவேறியது.

அவன், மனைவி புவனம், முன்று குழந்தைகள் - இத்தனை வயிற்றுக்கும்
உழைக்க வேண்டுமே! இந்த நிலையில் புவனம் வாயும் வயிறுமாக இருக்கிறான்.

போன முறையே கர்ப்பத்தடை செய்து கொள்ள அவன் விரும்பினான். ஜந்து
குழந்தைகள் இல்லாமல் சத்திரி சிகிச்சை செய்ய முடியாது என்று வைத்தியசாலையில்
மறுத்து விட்டார்கள். ஊசியும், குளிசையும் அவனுக்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லை.

சிவராசன் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்தான். முத்தவன் பசியில்
அழுது கொண்டிருந்தான்.இளையவர் பாலில்லாத தாயின் முலைக்காம்புகளைச்
குப்பி, பின் சினத்துடன் சினுங்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

"என்னங்க வரதன் கடையிலை அரிசி எண்டாலும் வாங்கி வாங்கி... இலைக்
கஞ்சியாவது காய்ச்சுவம்....." புவனம் அவனை ஏக்கத்தோடு பார்த்தாள்.

அவனது எக்கி ஒட்டிய வயிற்றிலிருந்து ஒரு நீண்ட பெருமுச்சு வெளியேறியது.

பசியால் வாடிய கண்களால் அவனை முறைத்துப் பார்த்தான். “கடன் காக கட்டாமல் இனி ஒரு மண்ணும் தர மாட்டானாம்.....”

சிவராசன் நல்ல உழைப்பாளி. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த போது தொழில் குறைவின் றிக் கிடைத் ததால் வறுமையிலும் செம்மையாகக் குடும்பத்தை வைத்திருந்தான்.

இங்கு வந்த பின் எத்தனையோ தொழில் கள் செய்து விட்டான். கடைசியாகச் சில நாட்கள் காட்டில் விறகு வெட்டிச் சயிக்கினில் சுமையாகக் கொண்டு வந்து விற்றுப் பிழைத்தான்.

இப்போது சயிக்கின் ரயரும் தேய்ந்து, சயிக்கினும் பழுதாகி விட்டது. ரயர் வாங்கிப் போடலாம் என்றால் அது யானை விலை குதிரை விலையாக இருப்பதால் நினைத்தும் பார்க்க முடியவில்லை.

பொருளாதாரத் தடை - அதுவும் மிக அத்தியாவசியமான பொருட்களுக்குக் கூட தடை என்பதை அவனால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

ஏன் ஏழை மக்களின் வயிற்றோடு விளையாடுகின் றார்கள்? யத் தம் போராளிகளுடனா? மக்களுடனா? மக்களைப் பசி பட்டினிக்குள்ளாக்கி போராளிகளுக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழு வைக்கவா? - சிவராசன் பல தடவைகள் யோசித்துப் பார்ப்பதுண்டு.

ஆயுதத்தால் கொல்ல முடியாத தமிழ் மக்களைப் பட்டினி போட்டுக் கொல்ல நினைக்கிறதா அரசு? ஆனால் இதனால்

மக்கள் போராளிகள் பக்கம் அல்லவா இன்னும் இன்னும் சாய்கிறார்கள். மக்கள் முட்டாள்கள் அல்ல என்பது ஏன் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை?

சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் வாகனம் இரைந்தபடி செல்லவே சிவராசன் நியிர்ந்து பார்த்தான். மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையின் கஸ்ட நஷ்டங்களைப் புரிந்து கொள்ளாத இவர்கள் வெறும் பாய்களையும், பிளாஸ்ரிக் பொருட்களையும் காட்டி எம்மை ஏமாற்றுகின்றார்களா? எமக்கு எரிக்க மண்ணெண்ணை வேண்டுமென்பது இவர்களுக்குமா புரியவில்லை?

அவன் வெறுப் போடு காறி உழிழ்ந்தான்.

பசியில் தூஷிக்கும் பிள்ளைகளின் வேதனையைத் தாங்க முடியாமல் எழுந்து சென்றான் சிவராசன். அவனுக்கு நடக்கக் கூட இயக்கமில்லை.

செல்வராசாக் கமக்காரன் வீட்டுக்குச் சென்று “கொஞ்ச நெல்லாவது தாருங்கள்” என்று கேட்டான். ஆனால் அங்கும் ஏமாற்றமே!

“போன முறையும் மழை சீரில்லை உரத் திற் கும் தடை. நெல் லு விளையவில்லை. விளைஞ் சாலும் விலையில்லை நான் என்னத்தைத் தான் செய்யிறது, உனக்குத் தெரியாதா? பாத்துக் கொண்டு தானே இருக்கிறாய். வானம் பார்த்த கமம் மழையில்லை. வயல் எல்லாம் பாளம் பாளமாக வெடிச் சிருக்கு. மழையெல் லோ பெய்யோனும்..... மழை துளி கூட

இல்லை... இப்ப ஒன் கூகும் வழியில்லாமல் தவிக்கிறும்.....”

செல் வராசாவும் பொய் சொல்லவில்லை.

அவன் ஏமாற் றத் துடனும் விரக்தியிடனும் திரும்பிக் கொண்டிருந்த போது இரத்தினம் எதிரிப் பட்டான். அவனும் சிவராசனைப் போலவே தொழிலின் றி அலைந் து கொண்டிருப்பதாகக் கூறினான். வறுமை யாரைத்தான் விட்டு வைத்திருக்கிறது?

“இப்ப என்ன செய்யறது இரத்தினம்?”

“ம..... ஒரு தொழிலும் இல்லை.... ம..... சுசன் வேட்டைக்குப் போறான்..... ஆள் துணை தேவையெண்டவன். போவுமே.....” இரத்தினம் சிவராசனை நோக்கினான்.

“என்னெண்டாலும் செய்யத் தானே வேணும் களவு பொய் யில் ஸாத தொழிலெண்டால் சரி.... வீட்டிலை ஒருக்கால் சொல்லிப் போட்டு வாறன்.....”

சிவராசன் வெறுங் கையோடு வந் ததைக் கண்ட புவனத் திற் கு ஏமாற்றமாக இருந்தது.

“ஓண்டும் அம்பிடேல்லையப்பா..... ராவைக்கு வேட்டைக் கெண்டாலும் போவுமெண்டிருக்கிறன்.”

“நான் வயித்துப் பிள்ளையோடை இருக்கிறன். மிருகத்தைச் சுட்டுப் பாவத்தைத் தேடிக் கொள்ளாதையுங்கோ. வேற ஏதும் வேலை....?” புவனம் பயத்தோடு கேட்டாள். வறுமையிலும் செழுமை குன்றாத தன் அழகு

மனைவியை அன்போடு நோக்கியபடி “வேலை எங்கை இருக்கு..... நான் போறன்.... நான் கூட மாட்டன் தானே?.. துணைக்குத் தானே போறன் பங்கு இறைச்சி கிடைக்கும்.... நல்ல விலை போகுது. வித்துப் போட்டு நாங்களும் சமைக்கலாம்.... வாய்க்கு ருசியாச் சாப்பிட்டு எத்தனை நாளாக்கு.....” என்று சொல்லியபடி அவன் புறப்பட்டான்.

சுனும், இரத்தினமும், சிவராசனும் மாலைப் பொழுதில் ஒற்றையடிப் பாதையினுடாகக் காட்டுக் குள் நுழைந்தனர். சுசனின் தோளில் இடியன் துவக்கு ஒன்றும், ரோச் ஸைல்ட், உணவு என்பன பையிலும் இருந்தன. இரண்டு மூன்று பழக்கப் பட்ட நாய்களும் கூடவே வந்தன.

இதற்கு முன்னால் ஓரிரு தடவை இவர்களுடன் சிவராசன் வேட்டைக்கு வந்திருக்கிறான். ஒரு தடவை அங்கு வேட்டைக்குச் சென்று மரை ஒன்றையும், குழுவன் ஒன்றையும் சுட்ட அனுபவம் உண்டு. இன்னும் சில தடவைகள் பகலில் தேன் எடுக்க வந்திருக்கிறான். காடு, காட்டான் என்று ஒதுக்கி வைத்திருந்த வன்னி தான் இன்று வந்தவர்களுக்குத் தஞ்சமளித்திருக்கிறது எனப் புவனம் அடிக்கடி கூறுவாள்.

காட்டுப் பாதை எல்லாம் சுசனுக்கு அத்துப் படி. அவனது தொழிலே வேட்டைதான். அவனைப் பின் தொடர்ந்து சிவராசனும், இரத்தினமும் புதர்களி னுடாக நடந் து கொண்டிருந்தார்கள்.

காட்டின் நடுவே ஒரு வெளி - அந்த

வெளியில் ஒரு குளம் மங்கலான நிலவொனியில் அது சம தரைபோல் காட்சியளித்தது.

அவர்கள் தங்கள் சுமைகளைக் குளக் கரையோரமாகப் புற்றரைமீது இறக்கி வைத்தார்கள்.

பசி வயிற்றைக் கிள் ளியது. சாப்பிடுவமா.....? ஈசன் தான் கொண்டு வந்த சாப்பாட்டுப் பொட்டலத்தைப் பிரித்தான்.

வட்டமான தடித்த நாலைந்து கோதுமை மா ரொட்டிகள். சிவராசன் வெட்கத்தைப் பாராமல் தின் ன ஆரம்பித்தான். பசி கிடந்த வயிறு விக்கலெடுத்தது. இரத்தினம் தண்ணீர்ப் போத்தலை நீட்டினான்.

தண்ணீர் நெஞ்சைப் பிளந்து கொண்டு போவதைப் போல் இருந்தது. ‘பிள்ளையன் பசி கிடக்குதுகள்.’ மனது அழுத்து.

சாப்பாடு முடிந்ததும் காட்டுக் கரையோரமாத ‘ஓழி’ கட்டினார்கள். இலைகள் நிறைந்த கிளைகளை வெட்டி ஒரு செயற்கையான காடு போன்ற மறைவிடத்தைக் குளத்தை அண்டிய பகுதிகளில் அமைத்து முடித்ததும், மூவரும் அங்கு ஒதுங்கினார்.

‘தண்ணி குடிக் க மான் மரைவரும்....’

‘பண்டி அம்பிட்டாலும் பரவாயில்லை. நல்ல விலை போகுது.....’

சிறிது நேரம் கதைத் துக் கொண்டிருந்து விட்டு ஒருவர் விழிக்க,

இருவர் உறங்க என மாறிமாறிச் செயற் பட்டனர்.

நடு நிசியின் போது சலசலப்பு கேட்கவே சிவராசன் ஈசனையும், இரத்தினத்தையும் தட்டி எழுப்பினான்.

பற்றறைகளை முறித்துக் கொண்டு விலங்குகள் வரும் ஒலிதான் என்பதை துவ வியமாக நிச சயித் துக் கொண்டார்கள். “பண்டிக் கூட்டம் போலிருக்கு.....”

ஈசன் ரோச்சை அடித் தான். கூட்டமாகச் சில பன்றி கள் குளக்கரைக்கு வந்து புற்றரையைக் கிளரிக் கொண்டிருந்தன.

ரோச்சை இரசு சினத் திடம் கொடுத்து விட்டுத் துவக்கை எடுத்துக் குறிவைத்தான் ஈசன். குறித்பாது என்று நிர்ணயம் செய்து கொண்டு வெடி வைத்தான்.

பன்றிகள் சிதறி ஓடின. எனினும் ஒன்றிற்கும் படவில்லை.

தம்மைச் சுதாகரித்துக் கொண்ட பன்றிக் கூட்டம் இவர்களை நோக்கி ஆக்ரோசத்துடன் வந்தது. சிவராசன் விறைத்துப் போனான்.

‘பயப்படாதீர்கள்...’ என்று ஈசன் அவர்களுக்குத் தைரியம் கூறிவிட்டு துணிப்பந்தொன்றில் எண்ணையை ஊற்றி கொழுத்திப் பன்றிகளை நோக்கி எறிந் தான். ஓடி வந்துகொண்டிருந்த பன்றிகள் சிதறி ஓடின.

“ஒடிப் போய் மரங் களிலை ஏறுங்கோ...”

எல்லோரும் மரங் களில் ஏறித் தந்காப்பாக இருந்தனர். சிறிது நேரத்தில் பன்றிகள் கலைந்த பின்னர் தான் சிவராசனுக்கு முச்சு வந்தது.

“பயந்திட்டீர் போல...” இரத்தினம் தான் பயப்படாதது போல் பாவனை செய்து கொண்டு சிவராசனை நோக்கினான்.

“இன்டைக்கு பரண் கட்டி ஏறியிருந்து இரண்டு முன்று இடியனும் கொண்டு வந்திருந்தால் நல்ல வேட்டை கிடைத்திருக்கும்....” ஈசன் ஏமாற்றுத்துடன் கூறினான்.

“போன முறை சிறாம்பியில் முழு இரவும் காத் திருந் தும் பலன் கிடைக்கவில்லை...”

“இனி காடு கலைப்பட்டுப் போச்சு... மிருகம் வரும் எண்டிறது சந்தேகம் தான்.”

“எதுக்கும் இடியனை அடைச் சுவைப்பம்” என்ற படி ஈசன் நெருப்புப் பெட்டிகள், சைக்கிள் போல்ஸ்கள் என்பவற்றை எடுத்து லாவகமாகத் துவக்கை அடைக்க ஆரம்பித்தான்.

“இது லேசான வேலையில்லை.... என்றை அண்ணனர் இரண்டு விரலையும் ஒரு கண்ணையும் கொண்டு போட்டுது.... கவனமாக அடைக்க வேணும்.”

அனுபவப் பட்ட ஈசன் கச்சிதமாக அடைத்து முடித்தான்.

“ஏதும் வந்தால் எங்கடை அதிஸ்டம். நடந்து போவம்.... எதிர்ப்படும்....”

இருளிலும் பாதை தவறாமல் செல்லும் ஈசனையும், இரத்தினத்தையும் வியந்தபடி சிவராசன் பின் தொடர்ந்தான்.

நடந்த அல்லோல் கல்லோலத்தினால். தூக்கக் கலக்கம் போய்விட்டது..

“விடியிற நேரமாச்சு.... இந்தப் பக்கம் மான் மரை உலாவுறது.... கொஞ்சம் தங்கிப் பாப்பம்...”

அவர்களது எதிர்பார்ப்பு வீண் போகவில்லை.

ஒரு பெரிய மான்!

இம்முறை ஈசனின் குறி தப்பவில்லை. ‘க்.. க்... கீ....’ என்று அலுறியபடி சிறிது தூரம் ஒடி விழுந்தது புள்ளி மான்.

பறவைகளின் ரீங்காரம் விடிவை அறிவித்தது. அடி பார்த்துச் சென்று விழுந்த மானை எடுத்து உரப்பையில் வைத்து காவிக் கொண்டு திரும்பினார்கள்.

அவர்கள் காட்டின் எல்லையை நெருங்கிய போது ஊரவர்கள் சிலர் காட்டினுள் வந்திருந்தார்கள். எதுவும் புரியாமல் ஈசன் அவர்களை நோக்கினான். “என் ன ஏதும் பிரச்சினையோ?”

“ஓம..... கிராமத் தைச் சுற்றி வளைச் சிருக்கிறாங்கள். இரவோடு இரவாக வந்ததால் கனபேர் அகப் பட்டிட்டினம்.”

“எங்கட பக்கம் இயக்கப் பொடியள் இல்லத்தானே.... ஒண்டும் நடவாது....”

“இளம் பொடியனை எல்லாம் பிடிச்சிட்டாங்களாம்.....”

சிவராசனுக்கு பதற்றம் எடுத்தது. ‘புவனம் வீட்டிலை தனிய. பயந்திருப்பான்....’

அன்று மாலை வரை ஊருக்குள் போகமுடியவில்லை. இளைஞர்கள் சிலரைப் பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்களாம், என்ற தகவல் கிடைத்த பின்னர் தான் காட்டை விட்டு அனைவரும் வெளியே வந்தார்கள்.

ஊரோ ஒப்பாரி வைத் துக் கொண்டிருந்தது. “அப்பாவிப் பொடியனை எல்லாம் தலையாட்டி முன்னாலை விட்டு பிடிச்சுக் கொண்டு போய்விட்டாங்கள்....”

“ஜயர் பொடியனை கூட்டுப் போட்டாங்கள்.... பாவம் கோயிலும் தன்ற பாடுமாய் இருந்த பிள்ளை.....”

சிவராசன் வீட்டை நோக்கி விரைந்தான். மனம் பதை பதைத்தது. ‘கடவுளே.... தெய்வமே....’ அவன் வீட்டை அடைந்தான்.

“புவனம்.... புவனம்....” எங்கே புவனம்....?

அறையுள் அவள் அலங்கோலமாக.....

தொடையெல்லாம் ரத்தமாக, உடலெல்லாம் காயமாக..... குறைப்பிரசவமாகியது.....

“ஜயோ என்ற புவனம்....” சிவராசனின் காலடியில் பூமி விலகியது.

வாழ்த்துக்கன்றோம்

ஈழத்து ஏழுத்தாளர்களினது நன்மதிப்பைப் பெற்றவரும் சென்னை நர்மதா பதிப்பக இரிமையாளருமான திருமிகு ராமலிங்கம் தம்பதியின் அருமை மகள் திருநிறைச் செல்வி ரேணுகூ அவர்களுக்கும், கடவுள் திருமிகு எஸ். இராஜநிறை தம்பதியின் மகன் திருநிறைச் செல்வன் ராஜேஷ் பாபு அவர்களுக்கும் சென்னையில் சமீபத்தில் வெகு விமரிசையாகத் திருமணம் நடந்தேறியது.

கலைஞர்கள், ஏழுத்தாளர்கள் ஊடகவியலாளர்கள் ஏராளமானோர், திருமணத்திற்கு வந்திருந்து மணமக்களை வாழ்த்தினர்.

மல்லிகையும் அவர்களுடன் ஒருமித்து மணமக்களை வாழ்த்தி மகிழ்கின்றது.

ஆசிரியர்.

வாணைத் தென்னை

சி.குதந்திராஜா

கி ஸ்ரீராம்பாலையில் ஒரு வளைந்த தென்னை நின்றிருந்தது. அதிலே பொன்மாரி குத்துக் கால் கொண்டு உதைத்தபடி முழுவளவை நோட்டமடிப்பதுண்டு. மணப் பெண் பார்க்கிறதற்கு வந்தவர்கள் சிறாப்பரின் அந்தப் பெருவளவைக் காணி உலாந் தாவாகி அளந் து தள் எனிரார்கள். கக்கூகு முற்றமணல் - தோடை - வாழை - தென் னை பணநூங்கு என எண்ணித் தள்ளினார்கள். பின் கவர் இன்னும் சீமேந்து பூசாமல் தோலுரிந் து தெரிந் ததை ஏக்கமும் பெருமூச்சும் சொரிந்தபடி செறிவாகப் பார்த்தார்கள். பொன்மாரி இதனைப் புரிந் து கொள் எக் கூடியவனல்லன். அவன் கொல்லந்தையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து சிறாப்பர் வீட்டின் கூலியாளாகி விட்டவன். தியலும் நீர்வீழ்ச்சியைத் தொலை தூர வளைவுகளில் நின்றபடி களித்த அதே பாணியிலே வளைந்த தென்னை தந்த தெம்பில் இவற்றைக் கவனித்தான். குழநிலைக்கேற்ப அவன் இப்போதெல்லாம் வெறும் மேலுடலுடனும் அரையிலான வேட்டியுடனும் காணப்பட்டான். அவன் அங்கே வந்து சேர்ந்ததெல்லாம் அஞ்சல் சேமிப்புப் புத்தகத்தின் வைப்பிட்டை நிரப்புவதற்கும் வயிற்றை நிரப்புவதற்குமே தான்.

முறிந்த பணையின் பிரதியை சிறாப்பரின் முத்தமகன் மர மேசை மீதில் விரித்திருந்தான். கரு மஞ்சள் பிரம்புக்கூடை பொருந்திய நலியில் ஊர் சுழலுவதே அவன் போக்கு. பொன்மாரி கூட அவன் பேசியதே வெகு குறைவு. அழகு ரத்யான அவனது தங்கைக்கே பெண்பார்க்க வந்தவர்கள் இப்படியான அளப்பெடுப்பு தொடுத்திருந்தார்கள். சிறாப்பரின் சீதனச் சுளைக்காகவே இவர்கள் இங்கு இறங்குகிற விஷயம் தரகளால் சிறாப்பருக்கும் எட்டியிருந்தது. சீதனம் ஆதனம் பற்றியெல்லாம் பொன்மாரி அறிந்திருக்கவில்லை. குதுவாது அவன் உள்ளத்துள் புகுவதாயில்லை. லயக் காம்பராவில் தேயிலைக் கூடைகளிடை வளர்ந்தவன் தான். வட புலம் அவன் வந்து சேர்ந்து கொண்டதே விந்தையானதொன்று. அவனது கழுத்தோரம் வரை சடைத்த தேயிலைச் செடிகளை அவன் இங்கெல்லாம் மருந்துக்குக் கூடிக் காணப்பதுமில்லை. அதே தோற்றும் தரும் குரோட்டன் - மணிவாழை - கோழிச்செண்டுச் செடிகளைப் பேணிப் பராமரிப்பான்.

எட்டு மணிநேரம் என்றில்லாமல் பொன்மாரியைத் திட்டுவதில் கழிப்பாள் சிறார்ப்பாரின் வீட்டுக்காரி. ‘வடக்கத்தைக் குணம்’ ‘தோட்டக் காட்டுப் புத்தி’ என்றில்லாம் வசைமாரி வீழும். அல்லதுக் கொள்ள மாட்டான். தானும் தன்பாடும் என்றிருப்பான். சொல்கிற வேலை செய்து முழிப்பான். செய்வன திருந்தச் செய்யாத போதிலும் சலிப்பும் எதிர்ப்பும் காட்டாதிருந்தான். இவை சிறாப்பருக்கு பிடித்திருந்த பழக்க வழக்கமாயிற்று.

அடிமை குடிமை என்பதெல்லாம் பொன்மாரி கேட்டறியாத பதங்கள். உரலை நாற்சார் வாசற்படி வரை உருட்டுக் கொண்டு வந்து வைப்பான். கறுப்பி மாவிடிக்கவுந் தூளிடிக்கவும் வரும் வேளை விசித்திரமான பிரமையில் ஒன்றிப் போய்விடுவான். கொஸ்லாந்தை பற்றியெல்லாம் ஆர்வத்தோடு கறுப்பி கேட்டறிவாள். பெயருக்குப் பொருத்தமே இல்லாத சிகப்பு மேனி, பொன்மாரியின் தாயையும் மீறிய வயசுக்காரி.

“கட்டாடி வராட்டி நீ தோய்க்கிறது தான்” என்பார் சிறாப்பர். கிணறு காவியாகி அமுக்குத் துணிமணிகளை அலம்பித் துவைப்பான். கடைக்கஞுப்பி வைப்பார் சிறாப்பர். கடன் கொப்பியை கக்கத்தில் வைத்தபடி நிறை குறையாத சாமான்கஞுடன் மீஞுவதே நித்திய கருமம் என்றாகிப் போய்விட்டது.

“டாக்குத்தருக்கெல்லே மோளைப் படிப்பிக்க இருந்தனாங்கள் கண்டியளோ”

சிறாப்பர் தன் அந்தஸ்ததில் கண்ணாகினார்.

சினைப் பிடிப்பதை வந்தவர்கள்

எனிதில் விடப் போவதில்லை என்பது தெளிவாகத் தொனித்தது. வளைந்த தென் னையை அண் ணாந் தும் பார்த்தார்கள். தேங்காய் ரூசி கூட வந்திருந்த மாப்பிளை வீட்டாருக்கத் தேவைப் பட்டது. வழக் கமாக தென் னைகளில் ஏறித் தேங்காய் பிடுங் குபவன் இல் லாதபடியால் வீட்டுக்காரி பொன்மாரியை ஏவினாள். பழக்கமோ முன் அனுபவ முதிர்வோ இல்லாத அவனும் மறுப்பை மனக்குள் புதைத்தபடி குந்திக் குந்தி எழும்பும் பானியில் தென்னையில் ஏறியேறிப் போனான்.

நெஞ்சுக் கூட்டில் சிராய் ப்பு. நாசிக்குள் தும்புத் துகள் நுழைந்தது. அரிப் பெடுத் தது. அரை தூரத் தென்னையில் இருந் தபடி கீழே நோக்கினான். கிறங்கடிக்குமாற் போல் கிணற்றின் வட்டமிருந்தது. ஒரு தென்னை அளவு ஆழத்தில் கிணற்று அடிமட்டம் நன்கு தெரிந்தது. இனம் புரியாத பயம் இப்போது தான் அவனுக்குள் விரியத் தொடங்கியது. முக்கின் அரிப்பைச் சரி செய்ய கையை மர்த்தின் பிடியிலிருந்து விலக் கவே கால்கள் சறுக் கியது. தொடுக்கடித்தபடி நிலத்தில் வீழுந்தான். வலியின் உபாதை தாங்காது அலறிக் குளரினான்.

“வளர முந்தி மாறிப்போம்” சிறாப்பர் சொல்லால் ஒத்தடம் கொடுத்தார்.

வேடிக்கை பார்ப்பதற் கானவன் பொன்மாரி ஆகினான். விநோதமான பிராணி போல அவர்களுக்கெல்லாம் அவன் காட்சியானான்

சமுத்து இலக்கிய உலகிலும் இலக்கிய நூல்கள் வெளியீட்டுத் துறையிலும் இம்மாதம் 10-ம் திகதி ஒரு சாதனை நிகழ்ந்திருக்கின்றது. சமுத்தின் மிகப் பெரிய சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்திருக்கின்றது. அத்துடன் ஒரே மேடையில் ஏனைய ஒன்பது படைப்பாளிகளின் நூல்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. யாழிப்பானைப் பல்கலைக் கழகக் கைலாசபதி அரங்கில் யாழி இலக்கிய வட்டம் இல்வாறான சாதனையைச் செய்திருக்கின்றது. கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக சமுத்தின் இலக்கியத்திற்குக் கணிசமான பங்களிப்பினை யாழி இலக்கிய வட்டம் ஆற்றி வருகின்றது. இரசிகமணி கனக செந்திநாதனால் உருவாக்கப் பட்ட இந்த அமைப்பு, இன்று பிரபல படைப்பாளி செங்கை ஆழியான தலைமையில் இந்தப் பத்து நூல்களின் வெளியீட்டினைச் செய்திருக்கின்றது. யாழி இலக்கிய வட்டம் ஏற்கெனவே தன் கடந்த காலங்களில் எழுபத்திரண்டு இலக்கியப் படைப்புக்களை நூல்களாகத் தந்துள்ளது.

சுதந்திரன் சிறுகதைகள் தொகுப்பில் 109 சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளுள்ளன. 740 பக்கங்களுடன் கனதியான கட்டமைப்புடன் வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றது. இதில் உள்ள முக்கிய அமசம் இது. பெரியதொரு தொகுதியாக இருப்பது மட்டுமன்று, இதில் இலங்கையின் பல பகுதி எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களும் இடம் பிடித்திருப்பதாகும். யாழிப்பானம், கொழும்பு, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, தென்னிலங்கை, மலையகம் என நாடாளாவிய படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள் இதிலுள்ளன. அவ்வகையில் இது ஒரு தேசியப் படைப்பாளிகளின் தொகுதி. இவ்விழாவில் பாற்காவடி (சு.வே.) சிறுகதைத் தொகுதி, சமுத்துச் சிறுகதை வரலாறு (கலாநிதி க.குணராசா), ஒரு காதலின் கதை (அராவியூர் ந.சந்தரம்பிள்ளை), சர்ப்பவியூகம் (செம்பியன் செல்வன்), குயில்கள் (கோகிலா மகேந்திரன்), ஊரும் உலகமும் (கேவிந்தராஜன்), சத்திய தரிசனம் (சிற்பி), ஜயாத்துரை கவிதைகள் (கவிஞர் ஜயாத்துரை), வெண்சங்கு (கனக செந்திநாதன்) முதலான நூல்கள் வெளியிடப் பட்டுள்ளன. இவற்றில் பாற்காவடி, சத்திய தரிசனம் சர்ப்பவியூகம், ஊரும் உலகமும், வெண் சங்கு என்பன சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். குயில்கள் நாடகத் தொகுதி. ஒரு காதலின் கதை நாவல். சமுத்துச்

‘கனா’,

சுருந்திரன்

சிறுகதைகள்

வெளியீடு

வீழா

சிறுக்கதை வரலாற்று ஆய்வு நூல்.

இந்த வெளியீட்டு விழாவிற்கு யாழ் இலக்கிய வட்டத் தலைவர் செங்கை ஆழியான் தலைமை வகித்தார். அவர் தனதுரையில், ‘சுதந்திரன் ஒரு கட்சி சார்பான் அரசியல் பத்திரிகையாக விளங்கினாலும் அதன் ஆசிரியர்களாக விளங்கிய நடேசையர், சிவநாயகம், இராமசாமி, சங்கர், கோவை மகேசன் முதலானோர் இலக்கியத் தைப் பொறுத்தளவில் அதனை ஒரு தேசியப் பத்திரிகையாக வெளியீட்டுள்ளனர். பிரதேச வேறுபாடின்றி எழுத்தாளர்களை ஒருங்கிணைத்த பத்திரிகை அதுவாகும். அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த 780 வரையிலான சிறுக்கதைகளிலிருந்து 109 சிறுக்கதைகள் இத்தொகுதிக்காகக் கூடும் பட்டுள்ளன. இப்பணியை ஆற்ற மூன்றாண்டுகள் எடுத்துள்ளன. இப்பாரிய தொகுதியையும் ஏனைய பத்து நூல்களையும் (கவிஞர் குமாரசாமியின் ஒரு ஊர் நினைப்பு இன்னமும் வெளிவரவில்லை) வெளியிட முன்னைய அரசின் வடக்கு கிழக்குப் புனர்வாழ்வு தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் அமைச்சின் அமைச்சர் டக்ஸஸ் தேவானந்தா தன் அமைச்சின் மூலம் எட்டு இலட்சம் ரூபாய் யாழ் இலக்கிய வட்டத் திற்கு வழங்கியிருந்தார். அதில் இரண்டரை இலட்சத்திற்கக் கூட சுதந்திரன் சிறுக்கதைகள் நூலும், இரண்டரை இலட்சங்களுக்கு யாழ்ப்பாண எழுத்தாளர்களின் வெளிவந்த நூல்களும், மூன்று இலட்சத்தினை பத்துப் படைப்பாளிகளுக்குப் பகிர்ந்து 30 ஆயிரம் ரூபா வீதம் வழங்கிப் பத்து நூல்களும் யாழ் இலக்கிய வட்டம் வெளியீட்டுள்ளது. இலக்கிய வரலாற்றில்

இவ்வாறான எட்டு இலட்ச ரூபாய் நன் கொடை இலக்கியத் திற்கு காக வழங்கிய அமைச்ச முன்னர் எதுவுமில்லை. இதுவும் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவே’ எனக் குறிப்பிட்டார்.

இவ்விழாவின் பிரதம விருந்தனராகப் பேராசிரியர் செ.சிவஞானசுந்தரம் ‘நந்தி’ கலந்து கொண்டார். அவர் தனதுரையில், ‘இலக்கிய வரலாற்றில் பதியப் படவிருக்கும் இவ்விழாவில் பிரதம விருந்தனராகக் கலந்து கொள்வதில் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியுண்டாகிறது. ஒரு காலத்தில் ஈழத்தின் பல திக்குப் படைப்பாளிகளின் சிறுக்கதைகளை ஒருங்கே வாசிக்கும் சந்தர்ப்பத்தினை அதன் தொகுப்பாசிரியர் செங்கை ஆழியான் தந்துள்ளார். அவர் ஏற்கெனவே இவ்வாறான தொகுதிகளை மறுமலர்ச்சிச் சிறுக்கதைகள், ஈழகேசரிச் சிறுக்கதைகள், ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுக்கதைகள், சிரித்திரன் சந்தரின் கார்ட்டுன்கள், முனியப்பதாசன் சிறுக்கதைகள், புதுமைப் போலன் சிறுக்கதைகள், சம்பந்தர் சிறுக்கதைகள் எனத் தொகுதிகளை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவை நமது இலக்கிய இருப்பினை அறிய உதவுகின்றது. ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்பிலக்கிய நேரத் தில் பெரும்பகுதியை இவ்வாறு பிறரின் படைப்புகள் வெளிவர ஒதுக்குவதென்பது சாதாரண சங்கதியல்ல’ எனக் குறிப்பிட்டார்.

சுதந்திரன் சிறுக்கதைகள் நூலின் வெளியீட்டுரையைப் பிரபல சிறுக்கதைப் படைப்பாளியும், கலைச் செல்விச் சங்கிகையின் ஆசிரியருமான சிற்பி

சரவணபவன் நிகழ்த்தினார். அவர் சுதந்திரன் கட்சிப் பத்திரிகையல்ல. அது தமிழ் இனத்தின் தேசியப் பத்திரிகை என்றார். அதனால் தான் இலக்கியத்திலும் தேசத் தின் பல பகுதிப் படைப்பாளிகளையும் இணைத்து நாடறிய வைக்க முடிந்தது’ எனக் குறிப்பிட்டார். ஏனைய ஒன்பது நூல் களின் வெளியீட்டுரையினை பல கலைக் கழகத்தின் முடிநிலை விரிவுரையாளர் எஸ்.சிவலிங்கராசா வழங்கினார். ஏனைய ஒன்பது நூல்களையும் சுருக்கமாக விமர்சித்தார். சாதனை படைக்கும் இந்த விழாவில் ஒன்பது நூல்களை அறிமுகம் செய்கின்ற வாய்ப்புத் தனக்கு ஏற்பட்டமையை வியந்தார்.

முதற் பிரதிகளை இலக்கிய ஆர்வலரும் கட்டடவேலி நெல்லியடி பலநோக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கத் தலைவருமான திரு. த. சிதம்பரப் பிள்ளை பெற்றுக் கொண்டார். இலங்கையில் வெளிவருகின்ற தமிழ் நூல்களில் பத்துத் தொட்டு இருபது வரையிலான படைப்புக்களைத் தொடர்ந்து வாங்கிவருபவர், இவர். தனது உரையில், நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிடுபவர்கள் அவற்றினை எங்கு வாங்கலாமெனவும் அறியத் தரவேண்டும். பத்திரிகையில் வெளிவருகின்ற மதிப்புரைக் குறிப்புகளிலும் வாங்குமிடம் குறிக்கப் பட்டிருப்பதில்லை’ என்றார். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் பிரதேச சபைச் செயலாளர்களும், நகராட்சி மன்றச் செயலாளர்களும், மாநகராட்சி நூலகரும் முன் வந்து தமது நூல்நிலையங்களுக்கு முன்று தொட்டு ஆறுவரையிலான தொகுதி நூல்களை வாங்கிக்

கொண்டமையானது ஈழத்து நூல்களுக்கு உள்ளுராட்சிச் சபைகள் அளிக்க முன்வந்திருக்கும் நல்ல அறிகுறியாகப் பட்டது.

கௌரவ விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட யாழ் மாநகராட்சி முதல்வர் உயர் திரு.செல்லன் கந்தையன், ஈழத்து முத்தாளர்களின் நூல்களை வாங்கி நூல்நிலையங்களில் இட சனசமூக நிலையங்களைத் தாண்டுவேன் என உரைத் தார். பதிலுரையையும் நன்றியுரையையும் செம்பியன் ஆற்றினார். இவ் விழாவில் படைப்பாளிகள் கௌரவிக்கப் பட்ட ஒழுங்கு மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது.

சுதந்திரன் சிறுக்கதைத் தொகுதியின் அறிமுக விழா 16-11-2002 சனிக்கிழமை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்திலும், 17-ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை கண்டியிலும், 18-ம் திகதி திருகோணமலையிலும், 19ம் திகதி மட்டக்களப்பிலும் நடை பெற்றது. யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து படைப்பாளிகள் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர். கொழும்பில் நிகழ்ந்த விழாவினை பொ.ஆனந்தவிங்கமும், கண்டி விழாவை ஞானம் ஆசிரியர் த.ஞானசேகரனும், திருகோணமலை விழாவை திருமதி ஸ்ரீதேவியும், மட்டக்களப்பு விழாவை அன்புணி, இராநாகலிங்கமும் பொறுப்பேற்று நடாத்தி முடித் தனர். எனவே சுதந்திரன் சிறுக்கதைகள் அறிமுகவிழா நூல்தாளாவிய தேசிய விழாவாகவும் அமைந்துவிட்டது.

மல்லிங்க நூல்கம்

நூல் : கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்.

அமர் மு. கார்த்திகேசன் நினைவு நூல் வெளிப்பு
ப்ப்பலப்பிட்டி சரல்வதி மண்டபம்

17. 11. 2002 - நூயிறு - மாலை 4.30
தலைமை : கலாந்தி, வி. அம்பலவாணி.
வரவேற்புரை : ஜாவகி பாலகிருஷ்ணன்.
வெளிப்பட்டுரை : எம். குமாரசாமி.
ஆய்வுரை : பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமான்.
நன்றியுரை : சுமதி குதாசன்.

அறிமுகச் சூழ்ப்பு : மா. பாலசிங்கம்

மார்க்சிஸ், வெளினிஸ், மாவோவிஸச் சிந்தனைகளைச் சில பொதுவுடமைக் கட்சியினர் மேடைகளில் முழங்க அவைகளைத் தனது நடைமுறை வாழ்வில் காட்சிப்படுத்தியவர் கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன். வறுமைக் கோட்டின் கீழ் தமது வாழ்க்கையை நிலைப்படுத்தி, அதனின் றும் நிமிர முடியாது திமிறிக் கொண்டிருக்கும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை - அடிமட்ட மக்களை - அந்த அவல வாழ்வினின் றும் மீட்கப் பெரும் கரிசனை காட்டியவர் - இவர்.

வீட்டு முற்றம் வெள்ளக் காடாகவிருக்கும் - ஒழுக்கால் வீட்டு நிலம் ஊறிப் போயிருக்கும். இத்தகைய குழுவில் அந்த வீட்டின் சொந்தக்காரரான கந்தனோ, சுப்பனோ விரிக்கும் கிழிந்த பாயில் சம்மாணமிட்டிருந்து அவர்களது துயர்களைக் கேட்டுத் தனது மனித நேயத்தைப் புலப்படுத்தும் இவரது இந்த மனப் போக்கை எவருமே வாக்கு வேட்டையென முடிவு கொள்ள முடியாது.

பஞ்சப் பட்ட மக்களின் இலவங்களில் கார்லமாக்ஸ், வெளின், மாசேதுங் ஆகியோரின் புத்தகங்களை நடமாட விட்டவர். அவர்களது புரட்சிகரமான சிந்தனை வித்துகளை இந்த மக்களின் மனங்களில் ஊன் நியவர். யாழ் ப்பாணத்தின் எந்தவொரு பின் தங்கிய கிராமத்திலும் தோழர் முகார்த்திகேசனின் பங்களிப்பின்றி சனசமூக நிலையங்களோ, வாசிக்காலைகளோ திறக்கப் படவில்லையெனத் துணிந்து கூறலாம். மக்களை அறிவுமயப் படுத்துவதில் அயராது பாடுபட்டவர். பொதுவுடமைச் சித்தாந்தங்களைப் படிக்க வைத்ததோடு நின் று விடாமல் அவைகளைக் கற்பிப்பதிலும் ஊக்கம் காட்டியவர்.

பொதுவுடமைக் கட்சியின் அடையாளம் கார்த்திகேசனென்றால் அது மிகையாகாது. பகட்டு வாழ்க்கையை வெறுத்து எளிமையான வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டவர். காற்றாடி, தொலைபேசி இணைப்பு ஆகிய செளக்கியங்களோடு விசாலமான தனி அறையில் இருந்து நிருவாகம் நடத்த வேண்டிய இந்தப் பட்டதாரி, கொட்டா(கொழும்பு) ரோட்டிலுள்ள ஒரு சிறு அறையினுள் இருந்து கொண்டு கட்சிப் பணி செய்தார்.

குறள் படித்த தமிழனுக்கு கறள் பேணியா? என வெகுண் தெழுந்து தேநீர் கடைப் பிரவேசத்தில் தாழ்த்தப் பட்ட தமிழர் களோடு தானும் இணைந்து கொம் யூனிஸ் கட்சியையும் இணைத்து சாதியத்திற்கு எதிரான போராளியாகத் தன்னை இனங் காட்டினார்.

பஞ்சமர் ப் பேராளி களோடு இணைந்து அவர்களை வளர்த்தெடுத்த கார்த்திகேசன், வண்ணார் பண்ணை வட்டாரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு, யாழ் மாநகர சபையின் உறுப்பினரானது ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பந்தான். இதே நிருப்பம் பருத்தித் துறையிலும் நிறுவப் பட்டது. கொம்யூனிஸ்ட்டான பொன் கந்தையா பாராஞ்மன் றப் பிரதி நிதியானார். இதே தேர்தலில்

கார்த்திகேசன் யாழ் பாணத் தொகுதியில் வேட்பாளராக நின் று தோல்வி கண்டார். அவரது தோல்வி அறிவிக்கப் பட்ட அதே மேடையில் பொன் கந்தையாவின் வெற்றி அறிவிக்கப் பட்டது. அப்பொழுது கார்த்திகேசன் பேராளந்தத் தோடு நிமிர்ந்து நின் று 'பருத்தித்துறையில் செங்கொடியை நாட்டி விட்டோம். வெற்றிகள் இன்னும் தொடரும்' என அவரது ஆதாரவாளர்களின் மெய் சிலிர்க்கச் சொன் னார். தனது தோல்வியைக் கண்டு துவளாதவர் அந்தக் காட்சி இன்னும் கார்த்திகேசனின் ஆதாரவாளர்களின் மனதில் பசுமையோடு உலாவருகின்றது.

பஞ்சமர் கள் மத்தியில் அன் று புத்தி சீவிகளாக வெடித் தெழுந்த எஸ்.பொன் நுத்துரை, கே.டானியல், என்.கே.ரகுநாதன், டொமினிக் ஜீவா, எஸ்.பகபதி என்பவர்களை மார்க்ஸிச கோட்பாடுகளில் நெறிப் படுத்தி அவர்களைச் சமூக விடுதலைக்கான போராளிகளாக்கி னார். இவர்கள் பிற்காலத்தில் நாடறிந்த முற்போக்கு சிந்தனைகளைப் பரப்பும் எழுத்தாளர்களாகவும் கவிஞராகவும், பேச்சாளராகவும் உருவாகியிருப்பதை தமிழ் இலக்கிய உலகு நன்கறியும்.

'மற்றவர்களின் போன் மொழிகளைப் பிதற்றாதீர்கள் உங்களுடைய பித்தனை மொழிகளை இயற்றுங்கள்!' - எனக் கோவித்து பஞ்சமர்களைச் சிந்தனையாளர்களாகக்கூட தோழர் கார்த்திகேசன் - அவர்களைக் கூவி அழைத்தார். அவரது நோக்கம் பிழை போகவில்லை. பஞ்சமர்கள் மத்தியில் கட்டுக் கோப்பான நிலையை ஏற்படுத்தவல்ல எம்.சி.சுப்ரமணியம் போன்ற தலைவர்கள் தோன் றினார்கள். சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை என்ற பொது அமைப்பு - மரபுவாதிகளுக்கு அளவைக் கொடுக்குமளவிற்கு யாழ் மண்ணில் வேர் விட்டது. அதன் வளர்ச்சிக்குக் கார்த்திகேசன் தன் கட்சியோடு சேர்ந்து பெரும் பங்களிப்புச் செய்தார்.

சாதியத் தேமல் யாழ்ப்பானத் தமிழனின் முகத்தை மறைத்திருந்த காலத்தில் தான் - கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி யாழ் மண்ணில் வேர் விட்டது. அதன் வளர்ச்சியையும் தாம் எதிர்பார்க்காத வட்டாரங்களில் புத்தெழுச்சி குல் கொண்டு, ஒரு சமூகப் புரட்சிக்கான இயக்கம் உருவாகியதையும் பொறுக்காத சாதியக் காப்பாளர்கள் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியை, வாள், கிறிஸ், கத்தி, பொல்லு எடுப்போரின் கட்சியென்றும், பள்ளர், நளவரின் கட்சியென்றும்

அக்கட்சியின் முகத்தில் சேற்றைப் பூச எத்தனித்தனர். ஆனால், கார்த்திகேசன் - எம். சி. சுப்ரமணியம், போன் றோன் ஒத்தாசையோடு எதிரிகளின் பாசறையில் அக்கட்சியை வளர்த்தெடுத்தார். நோட்டில் ஒட்டுவது போன்ற கட்சிப் பணிகளில் பெருவாரியான பஞ்சமர்கள் பங்களிப்புச் செய்தனர். இரவு நேரங்களில் களைப்படைந்த இவர்களுக்கு தேநீர் அருந்துவதும் சிரமம். தேநீர்க் கடைகள் அனைத்தும் பஞ்சம விரோதிகளுடையது. இதனால், தாகம் எடுத்தால் கார்த்திகேசனுக்கும் அதைத் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாதிருந்தது. இதனால், இவர்கள் இத்தகைய சமயங்களில் தேநீர் அருந்துவதற்கு ஒரு சிங்களச் சுகோதரனின் 'சிற்றி - பேக்கரி -' கடையைப் பாவித்தாக்கத் தகவல்.

இத்தகைய மனித நேயமற்ற தமிழரது போக்குத் தான் கார்த்திகேசனை தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கான வெகுஜன இயக்கம் நடத்திய - தேநீர் கடைப் பிரவேசம், ஆலயப் பிரவேசம் என் பவற்றில் இணைய வைத்தது. கே.டானியல், எஸ்.ரி.நாகரெத்தினம் ஆசிய பஞ்சமப் போராளிகளுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்தார். மாவிட்டபுரம் ஆலயப் பிரவேசத்தைப் பஞ்சமருக்கு எதிராக

நின்று எதிர்த்தவர் பிரபல கணித மேதை.சி.சுந்தரவிங்கம். இவர் பல்கலைக் கழகத்தில் கார்த்திகேசனின் கணித ஆசிரியர். இருந்தும், இந்தப் போராட்டத்தில் தனது குருவுக்கு எதிராக நின்று கார்த்திகேசன் பஞ்சமருக்கு உதவினார். இது தான் அவரது இதய சுத்தி!

இன்றைய சூழலைப் பொருத்திப் பார்த்து, - இன், மத, மொழி என் பவற்றிற்கான ஒருமைப்பாடு காலாவதியாகி விட்டதென முடிவுக்கு வருவது ஒருதலைப் பட்சமானதாகும். உலகளாவிய செல்வாக்கைப் பெற்ற பெரியார்களால் முன்மொழியப் பட்ட இந்த ஒருமைப்பாடு தன் னல் ஒம்பிகளால் பிசக்கப் பட்டிருக்கலாம்! அதற்கு இன்றைய சமூக அமைப்பே பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும். எனவே, ஒருமைப் பாடு மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப் படவில்லையென்பதை வெறும் போவியான நாரித்துறவு என்பதை விட வேறு எப்படித்தான் கூற முடியும்!

இலங்கையில் இனவாத அடிப்படையில் தொழிற்சங்கங்கள் முழுக்கத் தொடங்கின. இந்த வைரஸ் ஆசிரியர் சமூகத்தையும் தாக்கியது. இந்தச் சாபக்கேட்டிலிருந்து ஆசிரியர் சமூகத்தை மீட்க 'ஜாதிக ஒரு சங்கமம்' என்ற தொழிற் சங்கம் நாடளாவிய

ரீதியில் இயங்க ஆரம்பித்தது. இதன் கிளையான தேசிய ஆசிரியர் சங்கத்தை வடபுலத்தில் நிறுவி வழிநடத்தியவர் கார்த்திகேசன்.

கார்த்திகேசனின் ஊக்கத்தால் கைசுடிய - அவரை என்றும் மறக்க முடியாத ஒரு சம்பவம் யாழ். மாநகர சபையில் நடந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் முஸ்லிம் களின் செறிவு

உள்ளங்கையளவு தான்! இருந்தும், யாழ்ப்பாணத்தார் மர்ஹாம் எம்.எம்.சல் தானை யாழ் நகரின் மேயராக்கினர். இதற்கான விதையை ஊன்றி அதை விருட்சமாகக் கண்டவர் கார்த்திகேசன் தான்! அதை இன்றும் முஸ்லிம் சகோதரர்கள் மறக்காது நினைவில் வைத்திருக்கின்றனர். இது அவரது இன ஒருமைப்பாட்டு நெஞ்சை அனைவருக்கும் திறந்து காட்டியது.

இதே தடத்தை ஆசிரியர் கள் மட்டுமன்றி, ஏனைய தொழில்சார் சமூகங்களும் பின்பற்ற உழைத்தார். இதில் தனது கட்சியையும் இணைத்தார். இப்படியாகக் கள் இறக்கும் தொழிலாளர் சங்கம், காங்கேசன் துறை சீமேந்து தொழிற் சாலை ஊழியர் சங்கம், ஆணையிறுவு உப்பளத் தொழிலாளர் சங்கம் ஆகியவற்றை அமைப்பதில் முன்னின்றார்.

கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன் சிறந்த குடும்பஸ்தனாக, விசுவாசமான கட்சி அமைப்பாளராக, நாடு போற்றும் அதிபர், ஆசிரியராக தனது வாழ்வைப் பன்முகப் படுத்தி மானுடத்துக்குத் தனது வாழ்வை அர்ப்பணி த்தார். அத்தோடு இதழியல் துறையிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்தார். Forward, Student News ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் தனது சேவையை விரிவு படுத்தினார்.

கொம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன் பற்றிய இத்தகைய மீன் வாசிப் பொன்றை ‘கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்’ என்ற நூலைப் படிக்கும் அவரது அபிமானிகள் நிச்சயமாகப் பெறுவர். ஒரு மனிதனின் வாழ்வில் சம்பவிக்கும் அற்புதமான நிகழ்வுகள் அவரது வாழ்வியலை வாசிக்கத் துாண்டும். அத்தகைய துண்டுதலை இந்நால் தருகின்றது. தோழர் மு.கார்த்திகேசன் இறந்து 25 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் - அவரது நினைவாக 433 பக்கங்களையுடைய ஒரு நூல் வெளியிடப் படுகின்ற தென்றால் உண்மையில் அவரொரு மாண்புமிகு மனிதர் தான்!

நூலாக கத்தில் பெருந் தேடலொன்று நடைபெற்றிருக்கின்ற தென்பது, இடம் பெற்றுள்ள ஆக்கங்களை நோக்கும் பொழுது

புரிகின்றது. தோழர் மு.கார்த்திகேசன் சம்மந்தமான பூரணமான அறிதலைச் செய்வதற்கு இந்நால் உசாத்துணையாக இருக்கக் கூடியது இந்த அரிய பணிக்காக ஜானகி பால கிருஷ்ணன் வாசகனின் நெஞ்சில் நிறைவார்.

கார்த்திகேசனோடு நகமும் சதையுமாகவிருந்த கட்சித் தோழர்கள் இலக்கிய வாதிகள், தொழிற் சங்க வாதிகள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், வேற்றினத் தோழர்கள் நூலில் இடம் பிடித்துள்ளனர். ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கட்டுரைகள் இடம் ஆக்கப் பட்டுள்ளன. அமரர் கார்த்திகேசனின் பிரபல கட்டுரைகளும் இளைய தலைமுறைக்காகத் தரப்பட்டுள்ளது.

நூலில் அமரர் கார்த்திகேசன் பற்றிச் சொல் பவர்கள் : நீர் வை பொன்னையன், டொமினிக் ஜீவா, சி.கா.செந்திவேல், என்.கே.ரகுநாதன், வீ.சின்னத் தம்பி, எம்.குமாரசாமி, கலாநிதி வி.அம்பலவாணர், ஈழத்தச் சிவானந்தன், காவலூர் எஸ்.ஜெநகநாதன், கலாநிதி க.சொக்கலிங்கம், A.O.ராமையா, கி.மகான், சீலாஜோன், வி.ரட்டாய் சுந்தரம் டிவகலாலா, ஐஆர்.அரியரத்தினம், கே.கணேஷ், வி.ரி.இளங்கோவன், எஸ்.டி.பண்டாரநாயக்க, எல்.ஏ.சி.இக்பால், மருதூர்க்கணி இன்னும் பலர்.

ஆக்கங்கள் 125 அடங்குகின்றன.

இந்த நினைவு மலருக்கு கிடைக்கும் அன்பளிப்புத் தொகையை அமரர். தோழர் மு.கார்த்திகேசன் கற்ற அல்லது கற்பித்த ஏதாவதொரு பாடசாலைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற மலர்க்குழுவின் தீர்மானம் தொடரப் போகும் சந்ததியால் பின்பற்றப்பட வேண்டியது. தன் வாழ்வை முன் னுதாரணமாக்கித் தந்த இந்த அற்புத மனிதனின் ஆக்கப் பணிகளின் பரம் பலுக்காக உழைக்கும் இக்குழுவினர் அமரரின் தடத்தில் பயணிப்பதை இத்தீர்மானம் அடையாளப் படுத்துகிறது.

அமரர் கார்த்திகேசனிடம் “நீங்கள் எனியவர் களை நேசிப்பவர், தொழிலாளர்களின் துன்ப துயரை அறிந்தவர்” என அவரது அபிமானிகள்

சொன்னால் அவர் சொல்வார் “என்னை அப்படியான ஒருவாராக கியது கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான்” எனவே ‘கம்யூனிஸ்ட் கார்த்திகேசன்’ என புத்தகத்திற்குப் பெயரிட்டது வரவேற்கத் தக்கதே!

கவிஞர் எஸ். ஜி. கணேசவேல் அமரரை இப்படி விழிக்கிறார்:-

“கார்த்திகேசன் நம்மவர் தான் கட்சி கூடாதென்”
ஏத்துவார் மொழி கேட்டு எடுப்பட்டுப் போகாமல் “நல்ல மனிசனென்றும் நல்லிடத்தில் தான் இருப்பார்” என்றவர் உரைக்கும் பதில் இன்றைக்கும் கனக்கிறது!

மல்லிகை சிறுகதைகள் விகலை 275/-

மல்லிகை ஆசிரியரின் பவள விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி.

30 எழுத்தாளர்களினுடு தரமான சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.

40 சிறுகதைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் தயாராகின்றது.

மல்லிகைப் பந்தலூடன் தொடரப் பிளகன்னுங்கள்.

உறவுகள் எங்கே முதலில் அறுகின்றன?
மரங்கள் எங்கே முதலில் படுகின்றன?
வைர்களிலா கண்ணகளிலா?
இலவுகள் உதிர்வது சூழ விஷயம்!
அகையில்லா மரங்கள் அகைத்தும்
இறந்து போன்றை அவ்வு
கிளைனின்றியும் மரங்கள் வாழுமுடியும்.
அடியாரு விவட்டப்பட்ட மரங்கள் கூட
தளிர்த்துக் கிளைப்பது புதினமன்று
வைர்கள் இறக்கும் பொது தான்
மரிமான்றுக்கு மரணம் நீர்கின்றது!

வைர்கள் விற்தியாசமான்றை தான்.
மரத்துக்கு மண்ணலிருந்து
உண்ணைக் கிளாருப்பது மட்டும்
வைர்களின் சூழலையல்ல!
அகை நீரிர்த்து நிர்ப்புற்றுக்
காரணம் வைர்கள் தான்

உறவுவெள்ளும் வேர்கள்

மரங்களுக்கு வைர்கள் பொன்ற தான்
மறிந்திர்களுக்கு உறவுகள்!
உறவுகள் எங்கே முதலில் அறுகின்றன?

உண்ணும் அங்பின்றி
உள்ளங்கள் வறஞ்சும் பொது
உறவிலங்கு வைர்கள்
அற ஆரம்பிக்கின்றன.

இந்த வைர்கள் அறுகின்ற பொது தான்
மறிந்த மரணிக்கூத் தொடர்ந்துகின்றான்.

உறவுகள் மட்டும் உறுதியாக இருந்தால்
அவனால் விவட்ட விவட்டத்திலூக்க முடியும்!

**அ. பாலமணோகரன்
(டென்மார்க்)**

02-01-2003 அன்று மோதரை பிரதிபா மண்டபத்தில் எஸ்.வி.தம்பையா
அவர்களினது ஓராண்டு நினைவு விழா நடைபெறவள்ளது.

நினைவில் நிற்பவர்

டொமினீக் ஜீவா

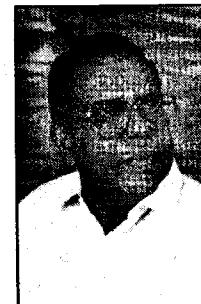
ஒராண்டு கடந்துபோய் விட்டது.

திரு. எஸ். வி. தம்பையா அவர்கள் நம்மை விட்டு மறைந்து ஒராண்டாகிவிட்டது.
அவரைப் பற்றி நினைக்கும் போது மனசுக்கு நிறைவாகவே இருக்கிறது.

சாதாரண ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த இவர், தன்னம்பிக்கையையும் விடா முயற்சியையும்
ஆதாரமாகக் கொண்டு உழைத்து முன்னேறியவர். தான் வாழ்ந்த அச்செழு மண்ணைக்
கிழறிக் கிழறி அந்த ஊரைச் செழுமைப் படுத்தியவர். ஊர்ப்பாசம் கொண்டவர்.

எனக்கும் அவருக்குமள்ள தொடர்பு நீண்ட ஆண்டுகளைக் கொண்டது. மிக⁺
நெருக்கமாக நாம் பழக்கத் தொடங்கியது நாற்பது ஆண்டுகள்.

‘தன்னீரும் கண்ணீரும்’ நூலுக்குப் பரிசு பெறக் கண்டிக்குப் போவதற்காக நான்
கொழும்பு வந்த சமயம், அவருடனான பழக்கம் நெருக்கமானது. அவரது கடையின்
மேல் மாடியிலேயே மாதா மாதம் கொழும்பு வரும் சமயங்களில் நான் தங்கத்
தொடங்கினேன்.

எவருடைய புத்தக வெளியீட்டு விழாவென்றாலும் அவ்
வெளியீட்டு விழாவுக்கு வந்திருந்து அப் புத்தகப் பிரதியை வாங்கிக்
செல்பவர்.

சகல எழுத்தாளர்களையும் அறிந்து வைத்திருந்தார். சில
முக்கியமான எழுத்தாளர் மீது தனி அபிமானமே கொண்டிருந்தவர்.

எனக் குத் தொடர்பு அவருடன் நெருக் கமான
படைப்பாளிகளுக்கு நெருக்கடியான கால கட்டங்களில் பொருளாதார
உதவிகள் கூடச் செய்திருக்கிறார். தப்பித் தவறிக் கூட, அவர்களது

பெயர்களையோ, அல்லது உதவி செய்ததற்கான பணப் பெறுமதியையோ என்னிடம் கூடச் சென்னதில்லை.

எனக்குத் தெரிய ஒரு எழுத்தாளருக்கு அவரது புதல்விகளுக்குத் திருமணம் நடந்த சமயம் தந்தை என்கிற முறையில் அவர் அவசர அவசரமாக இரவு வேளையில் நண்பர் தம்பையாவை அனுகி உதவி வேண்டினார். அவரும் ஒரு கணிசமான தொகையைக் கைமாற்றுக் கொடுத்து உதவினார்.

அப்படி நெருக்கடியான வேளைகளில் மற்றவாகளுக்கும் அவசர உதவிகள் பல செய்திருக்கிறார்.

இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால் அந்த எழுத்தாளர் தம் பையா அண்ணருடைய இறுதிச் சடங்கில் இறுதி வேளையில் கூடக் கலந்து கொள்ளவில்லை.

தம்பையா அவர்களுடைய பண உதவியால் திருமண வாழ்வு பெற்ற அந்த இரு சகோதரிகளும் இன்று ஜப்பானிலும் அவஸ்திரேலியாவிலும் சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

என் மூலமாகத் தான் அந்த எழுத்தாளர் தம்பையா அண்ணருக்கு நண்பரானார். அப்படிப் பட்ட அந்த மனிதன் கொழும்பு நகரில் இருந்து கொண்டே இந்த மாபெரும் இழப்பில் இறுதி வேளையில் கூடக் கலந்து கொள்ளாதது என்னை ரொம்பவும் பாதித்தது.

இன்று அவர் பிரம்ம, ஷத்திரிய, வைவத்ய, சூத்ர வருணாசிரம தர்மம் பேசிக் கொண்டு கலியானம், கருமாதிகளுக்குச் சென்று வருவதாக இடைக்கேள்வி.

இப்படிப்பட்ட தரக் குறைவான நட்பை அப்போதே நான் துண்ட்துக் கொண்டு

விட்டேன். நட்புறவை முறித் துக் கொண்டுவிட்டேன்.

மல்லிகை ஆரம்பித்து முப்பத்தேழு ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. பிறக்கப் போவது - 38வது ஆண் டு. இந்த இடைக்கால கட்டத்தில் தெருத் தெருவாக நான் மல்லிகையைச் சமந்து கொண்டு விற்று வந்துள்ளேன். யாழ்ப்பாணத்தில் மாத்திரமல்ல, தேசம் பூராவும் சுற்றி வந் துள் ஓன். இதழ் விற்பனையாளனானேன்.

மல்லிகையில் எழுதுபவர்களுக்காக அவர்களை நாடு பூராவும் தெரிந்து கொள்வதற்காக என்னுடைய உடல் உழைப்பை மாதா மாதம் மனமுவந்து நல் கியிருக்கிறேன். மல்லிகையில் எழுதுவதே ஒரு இலக்கிய அங்கீகரிப்பு என்ற மனப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளேன். இப்படியாக உழைக்கக் கற்றுத் தந்தவர் தம்பையா அவர்கள் தான் என நினைக்கும் பொழுது அவருடைய இழப்பை அவர் உபிரோடு இருந்த காலத்தை விட, இன்று அதிகதிமாக உணருகின்றேன்.

என்னுடைய அப்பணிப்பு உழைப்பால் பெயர் பதித்தவர்களில் சிலர் இன்று அதைத் துஞ்சியோகம் செய்கின்றனரோ என இன்று சந்தேகிக் கின்றேன். எச்சரிக்கையாக இருக்கிறேன்.

இப்படியானவர்களில் நான் மேலே குறிப்பிட்ட அந்த நபரும் அடங்குகின்றார் என்பது தான் பெரிய சோகம்.

என்னதான் இழப்புகள் ஏற்பட்டு விட்ட போதிலும் தம்பையா அண்ணர் கற்றுத் தந்த பாடமொன்று உண்டு. மக்களிடம் குறைபாடுகள் என்ன தான் இருந்தாலும் அவர் மக்களை நேரிக்கக் கற்றுத் தந்தவர்.

போசரியர் க. கைலாசபத்யின் நால்கள்

1. இலக்கியமும் திறனாய்வும்	135.00/-
2. திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள்	120.00/-
3. நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்	120.00/-
4. ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள்	150.00/-
5. ஓப்பியல் இலக்கியம்	195.00/-
6. சமூகவியலும் இலக்கியமும்	195.00/-
7. தமிழ் நாவல் இலக்கியம்	210.00/-
8. இரு மகாகவிகள்	90.00/-
9. கவிதை நயம்	105.00/-
10. அடியும் முடியும்	270.00/-
11. பாரதி ஆய்வுகள்	240.00/-
12. பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்	144.00/-
13. இலக்கியச் சிந்தனைகள்	175.00/-
14. Tamil Heroic Poetry - (சாதாரணப் பதிப்பு) (விசேடப் பதிப்பு)	540.00/- 940.00/-

இலங்கை விற்பனையாளர்கள்:
பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை 340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11

வெளியீடு:

குமரன் புத்தக இல்லம்

201. டாம் வீதி.	3. மெய்கை விநாயகர் தெரு.
கொழும்பு - 12.	குமரன் காலனி, வடபழனி.
தொ.பே: 421388	சென்னை - 600 026.

மாய மான்!

கீழ்க்கிள்...

'குரையோர மாணை'க்
கண்ட தாய்ச் சொல்ல
சமான் கொண்டனர் சிலரும்!

'இந்தப் பகுதியின்
தலைநகர் போன்றது
எங்கள் இரை,
இதனால் எங்கள் இரில்
இடத்தை அமைத்து
இதனை வைப்போம்' என்று சிலரும்
'எங்கள் இரை
இந்தப் பகுதியின் மத்தி
என்பதால்
எங்கள் இரில்
இடத்தை அமைப்போம்' என்று சிலரும்
'முன்னர் மாணை
வளர்த்த அறைபவம்
எங்களுக்குமுள்ளதால்
எங்களுகில் அதனை வைப்போம்'
என்று சிலரும்
இரர் இரராகப் பிரிந்து நின்றனர்
ஒரு கொடியின் கீழ் இணைவதான்
இம்மத்துக்கள் -
மோதிக் கொண்டனர்!

பாலமுனை பாறுாக்

கிளி

இந்தத் தூண்டில் கேள்வி - பதில் சகலராலும் விரும்பிப் படிக்கப் படும் பக்கங்களாகும். இந்தப் பக்கங்களை நான் ரொம்பவும் கவனத்துடனும் நிதானத்துடனும் கையாண்டு வருகின்றேன். காரணம் இளந் தலைமுறையினரை மாத்திரமல்ல, இந்தத் தேடல் முயற்சியால் என்னை நானே வளர்த்துக் கொள்ளவும், எனது அறிவை விசாலித்துக் கொள்ளவும் முடியும் என நம்புகின்ற படியால் வெகு கரிசனையுடன் கேள்விகளுக்குப் பதில் கொல்லி வருகின்றேன். இளந் தலைமுறையினர் - குறிப்பாக உயர்கல்வி மாணவர்கள் - இந்தப் பகுதியைச் சரிவரப் பயன்படுத்த வேண்டும். என மனப்பூர்வமாக விரும்புகிறேன். எழுதுங்கள்.

- ஆசிரியர்

தூண்மால்

ஸ்தில் மிகச் சிறிய பத்திரிகை எது? உலகத்தில் ஆகப் பழமை வாய்ந்த துரிகையின் பெயர் என்ன?

கண்டி

எஸ்.ரமணன்

உலகத்திலேயே ஆக மிகச் சிறிய பத்திரிகை பிரேஸிலிருந்து வெளி வரும் 'ஹோஸா' என்ற பத்திரிகையே. பத்து பக்கங்களைக் கொண்டு வெளி வரும் அந்தப் பத்திரிகையின் உயரம் ஓரங்குலமே. உலகத்திலேயே மிகப் பழமை வாய்ந்த பத்திரிகை ஜெர்மனியிலிருந்து வெளியான 'கோலோமா' என்ற பத்திரிகையே. இந்தப் பத்திரிகை 1470ல் வெளி வந்தது.

மத மாநாடுத் தடைச் சட்டம் தமிழகத்தில் இன்று பேரிய சலசலப்பை ஸ்படுத்தியுள்ளதே, இது பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கொழும்பு - 06

எஸ். ஆர். பாலச்சந்திரன்

தமிழ்நாட்டில் இன்று எரியும் பிரச்சினை இதுவே தான். இந்து மதத்திலிருந்து தான் பலர் மதம் மாறுகின்றனரே தவிர, ஏனைய மதங்களிலிருந்து இந்து மதத்திற்கு யாருமே தாவில் வருதாகத் தெரியவில்லையே, ஏன்? 'அன்பே சிவம்' என்ற தத்துவத்தை

உயிர் நிலையாகக் கொண்ட இந்து மதத்திலிருந்து மானுட சமத்துவமே அற்ற மதம் எனச் சொல்லி தலித்துகள் பலர் மதம் மாறுகின்றனர் என்றால் வெறும் செதி வாய்ப்புக் கருதித்தான் என்ற கருத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராகவில்லை. இந்து மதத்தில் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள சாதிப்படிமுறைகள் தான் இந்த மதமாற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம். மதம் மாறுவதால் கூட ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சாதி ஒடுக்கு முறை அற்றுப் போய்விடுவதில்லை. ‘இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை’ என்ற நிலையே. சட்டம் போட்டுத் தடுத்துவிடவும் முடியாது. உண்மையாகவே இந்து மதத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் சாதி என்ற நச்சர்க்கன் ஒதுக்கப் பட வேண்டும், ஒழிக்கப் பட வேண்டும். இதைச் செயலில் நடைமுறைப் படுத்தாத வரைக்கும் எந்தச் சட்டத்தாலும் மத மாற்றத்தைத் தடுத்து விட இயலாது. ஒடுக்கப் பட்ட மக்கள் காலாதிகாலமாகத் தங்களது பாரம்பரியப் பண்பாடு, உறவு முறைகளை ஓரங்கட்டி விட்டு மதம் மாறிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கக் குறுக்கு வழி தேடுவதும் சரியான மார்க்கமல்ல. வாழும் தளத்தில் சிக்காராகக் காலான்றிக் கொண்டே தங்களது மத, மனித உரிமைகளைப் போராடி வென் ஹெடுப்பதே சரியான வழி முறையாகும்.

பல அனுபவங்களில் தலை நிமிர்ந்து முன்னேறி வரும் தலித் மக்கள் நிச்சயம் எதிர்காலத்தில் தங்களது உரிமைகளை வென்றெடுப்பார்கள் என உறுதியான நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

மல்லிகையின் என்னவென்று நாலு வரிகளில் சொல்லிவிட முடியுமா?

சிலாபம் ச.ஜேயச்சந்திரன்.

மல்லிகையின் சாதனைகளில் பிரதான சாதனை என்னவென்றால் இலக்கியக்கரர்களில் அதிகமானோனை எதிரிகள் ஆக்காதது தான். பெரும்பாலானோரை மல்லிகை ஆக்கப்பாலாக அரவணைத்தது. அன்பு பாராட்டிக் கொரவின்து மகிழ்ந்தது. அதுதான் பெரிய சாதனை.

உங்களுடைய எதிர்காலம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென விரும்புகிறீர்கள்?

கொக்குவில் ச.தனராஜன்

எனது வாழ்க்கை முழுவதுமே இலக்கியமாக இருக்கவே பிரியப் படுகிறேன். நானே ஒரு வாழும் இலக்கியம் தான்.

சப்த ரிஷிகள் எழுவர் எனச் சொல்லப்படுகிறதே, அந்த ஏழு பேரும் யார், யார்?

தெஹிவளை, க.சக்திபாலன்.

கால்யபர், அத்திரி, பரதவாஜர், வில்வாயித்திரர், கெளதமர், ஜமதக்னி, வசிட்டர் ஆகிய இந்த ஏழு பேருமே சப்த ரிஷிகள் எனப்படுவர்.

நீங்கள் தொடர்ந்து மல்லிகையை நடத்தி வருவதன் நோக்கமென்ன?

வவுனியா எம்.ரோவைனி

இந்த மன்னிலும் மகத்துனவர்கள்

வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதை மெய்ப்பிக்கவே. அத்துடன் என்னிடமும் என்னைச் சார்ந்த வர்களிடமும் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லத் தக்கதாக ஏராளமான கருத்துக்கள் உண்டு என்பதை நிருபிப்பதற்காகவுமே.

நீங்கள் சமீகந்தில் செய்திகளில் படித்து, அதைப் பற்றிச் சிந்தித்த சம்பவம் ஒன்றைக் கூற முடியுமா?

கல்முனை எம். ஆர். நாதன்

முன் ணை நாள் காமராஜர் அமைச்சரவையைச் சேர்ந்தவர் கக்கன். காமராஜராலேயே அந்தக் காலத்தில் வியந்து பாராட்டப் பெற்றவர். மிக மிக எளிமையானவர். தலித் தலைவர். இவர் தும்பைப்பட்டிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய முதாதையருக்கச் சொந்தமானது ஊரில் வீரமாகாளியம்மன் கோயில். அங்கு சென்று பூசையில் கலந்து கொண்டு தலித் சமூகப் பூசாரியிடம் பிரசாதமும் வாங்கிக் கொண்டார். காஞ்சி ஸ்ரீ ஜெயேந்திரசுரல்வதி சுவாமிகள்.

மருபுகள் கேள்விக்குள்ளாகக்கப்படும் போது தான் மானுடம் தலை நிமிர்ந்து சிந்திக்கிறது. ஆரோக்கிய திசை வழித் திருப்பமிது.

திருமணம் நடக்கும் போது மனமகள் தாலியில் மனமகள் முன்று முடிச்சுப் போடுவதன் உள்ளார்ந்த நீந்துவம் என்ன?

கனடா ஆர். கே. மோகன்

திருமண விழாவில் இந்த முன்று முடிச்சுகளுக்கு மிக மிக முக்கியத்துவம்

தரப்படுகின்றது. முன்று பேரினுடைய ஆசியும் நல் லாசீர்வாதமும் கோரப்படுகின்றன. முதலாவது தாய், பாட்டி போன்ற உறவினர், முன்றாவது மனமகளுக்குச் சம வயதுள்ள நண்பி. முதல் முடிச்சு ஒழுக்கத் தின் உயர்வுக்காக, இரண்டாவது முடிச்சு, கணவனின் உயர்வுக்கு வழி சமைப்பதற்காக. முன்றாவது, நல்ல குழந்தைகளைப் பெற்றெடுப்பதற்காக, அவர்களை வளர்த்தெடுப்பதற்காக.

தினகரன் பத்திரிகை எப்போது ஆரம்பிக்கப் பட்டது?

காலி எம். ஏ. சமீம்

15-3-1932-ல் ஆரம்பிக்கப் பட்ட பத்திரிகை அது.

பிரபலமடைய என்ன செய்ய வேண்டும்?

முளாய் எஸ். சக்திவேல்

தன்னை அர்ப்பணித்து உழைக்க வேண்டும். பிரபலமடைவது

முக்கியமல்ல. மற்றவர்களால் இவன் தனித்துவமானவன், வித்தியசமானவன் எனக் கணிக்கப் பட்டு, விதந்தேற்றப் பட வேண்டும்.

தமது சட்டைப் பைக்குள்ளேயே விதம் விதுமான முகங்களை மறைக்கு வைத்திருப்பவர்கள் யாராக இருக்கும்?

மருதானை எம்.ரங்கன்

இதற்கு ஏன் மன்றையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ள ஞகிறீர்கள். அரசியல்வாதிகள் தான் அவர்கள்.

உயாகல்வியாளன் தான் கலைஞராக இருக்க முடியுமா?

கல்கிசை எம். காந்தராஜா

தவறு. இப்படிப் பார்ப்பதே பிழை கல்வித் தகைமையாளன் உருவாக்கப் படுகிறான் உயர் கலைஞர் பிறவி எடுக்கிறான். கல்வி அளவு கோல்கள் இவனிடம் செல்லாது.

நன் பர் டானியலுக் குழும உங்களுக்கும் இடையே இருந்த உறவு என்ன? அவருடைய கருத்துக்களுக்கும் உங்களுடைய கருத்துக்களுக்கும் உடன்படு உண்டா?

பேசாலை ச.திரவியநாதன்

நாங்கள் இருவரும் நன் பர்கள் என்பதை விடவும் தோழர்களாகவே இருதி வரை பழகி வந் தோம். நாமிருவரும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்த அதிகம் உயர் கல்வி பெறாத சாதாரணர்கள். இருவருமே கத்தோலிக்கக் கிறிஸ்தவர். நான் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவன். அவர் யாழ்ப்பாணத்தை அண்டிய ஆணைக் கோட்டை என்ற கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். என்ன விட, தலித் இலக்கியத்தை முன்னெடுத்துச் சென்றவர். இருவரும் முன் பின்னாக இடதுசாரி இயக்கத்தில் எம் மை ஒப்புக் கொடுத் துக் கொண்டவர்கள். இன்று புத்திஜீவிகளில் பலர் அடிக்கடி தம்மை மார்க்களில்கூடுகள் எனப் பிரகடனப் படுத்துவதைப் போல, வாய்ச் சொல்லில் சமுதாயக் கொரவம்

தேட, இடதுசாரித் தனம் பேசியவர்களுமல்ல, நாமிருவரும். களத்தில் நின்று போராடியவர்கள். பிற்காலத்தில் சர்வதேச இயக்கத்தில் விரிசல் வந் தபோது அவர் ஒரு கன்னையிலும் நான் மறு கன்னையிலும் நின்று செயலாற்றியவர்கள். அவரது இலக்கிய அநுபவங்கள் வேறு. இருவரையும் அன்றைய இலக்கிய உலகம் ‘இரட்டையர்கள்’ என அழைத்தது. தலித் இலக்கியப் பார்வையில் அவர் வெகு உக்கிரம் காட்டி நின்றவர், ஆக் கங்களைப் படைத்தவர். நான் எனது இலக்கிய, சஞ்சிகை அநுபவங்களின் செழுமையினாடாக தலித் இலக்கியத்தையும் வாழ்க்கையையும் விளங்கிக் கொண்டவன். அரசியல், சமுதாயக் கருத்து முரண் பாடு கொண்டவர்களாக நாமிருவரும் இருந்த போதிலும் கூட, அவரின் ஆஞ்சையை நான் மதித்து வந்தவன். அவரும் என்னுடைய இலக்கிய நேர்மையை நன் பர்களிடம் சிலாகித்துப் பேசி மகிழ்ந்தவர். இன்னும் நானு ஆண்டுகள் செல்லட்டுமே. நம் இருவரது பெயரும் காலாகாலமாகப் பிரகாசிக்கவே செய்யும். நம் இருவரது பெயரும் சிலருக்கு இலக்கிய உலகில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் வரலாறை இவர்களால் மாத்திரம் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது.

201 - 1/1, ஸி. கீதேஷன் வீதி, கொழுப்பு - 13. முகவரிலில் வசிப்பவரும் மல்லிகை ஆசியரும் வெளிப்பாளருமான டாகினிக் ஜீவா அவர்களுக்காக கொழுப்பு விவேகங்ந் மேற் 98A, இலக்கத்திலுள் U. K. பிள்ளைகளில் அச்சிட்டு வெளிப்பட வேற்று.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்! சாஹித்திய புத்தக இல்லம் எம்.டி. சுண்சேனவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள் மாணத்தையும் கிங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பஸ்ஃகிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள், பா.நுல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள், இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள், மழுது மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் விற்பனையும்

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
இல. 4, ருநுநாகல் வீதி,
(பஸ்ஃகிலையத்திற்கு அண்மையில்)
புத்தாம்.

தொலைபேசி/ தொலைநகல் : 032-66875

சமுத்து. மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும். பாடநூல் வெளியீட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுக்கள் உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

MALLIKAI

DECEMBER 2002

மல்விகாக்கு
ஏம்டி
மார்ப்பாக்கன்

PARA EXPO PRODUCTS (PVT) LTD.

*Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods*

30, Sea Avenue,
Colombo - 03.

Tel: 573717